

INSPECTORATUL
ȘCOLAR
JUDEȚEAN
TELEORMAN

”Educația este ceea ce supraviețuiește după ce tot ce a fost învățat a fost uitat.”

Burrhus Frederic Skinner

CALEIDOSCOP DIDACTIC TELEORMĂNEAN

Publicație periodică a Casei Corpului Didactic Teleorman

Revistă națională de știință și educație

*Ediție specială dedicată Simpozionului Național
„9 MAI”*

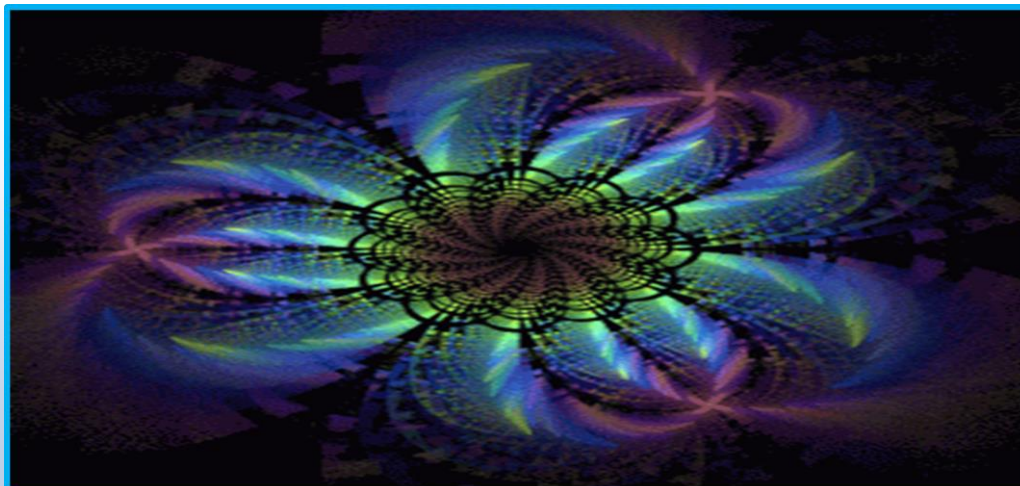
Ediție on-line

ISSN – 2558 – 8893

ISSN – L 2558-8893

Nr.26
Mai 2022

2022

Strada Carpati nr. 15; Alexandria, cod: 140059

TEL: 0247/315636; FAX: 0247/315636

E-mail: ccd_tr@yahoo.com

CASA CORPULUI DIDACTIC TELEORMAN
Strada Carpati nr. 15; Alexandria, cod: 140059

☎TEL: 0247/315636; 📠FAX: 0347/407064

E-mail: ccd_tr@yahoo.com

Site: <http://ccd.isjtr.ro>

**Creativitate și inovare
didactică!**

CASA CORPULUI DIDACTIC TELEORMAN
propune cadrelor didactice și personalului didactic
auxiliar să-și facă cunoscută activitatea în
filele revistei noastre.

”ÎMPREUNĂ PENTRU UN NOU ÎNCEPUT!”

ECHIPA DE REDACȚIE A REVISTEI
CALEIDOSCOP DIDACTIC TELEORMĂNEAN

Director

Prof. Marinela IANA

Comitet științific:

Prof. dr. Valeria GHERGHE

Prof. dr. Ileana GURLUI

Prof. dr. Alexandra NEGREA

Redactor șef:

Prof. Marinela IANA

Colectivul de redacție:

Prof. metodist Ionuț BOLOG

Prof. metodist Nicoleta CRĂIȚĂ

Prof. metodist Ștefan Florin IANCU

Prof. metodist Corina ȘTEFAN

Inf. Mariana POPA

Ec. Adina CONSTANTIN

Secretar Loredana COMAN

Tehnoredactare computerizată
Inf. Mariana POPA

Revista ***CALEIDOSCOP DIDACTIC TELEORMĂNEAN*** a fost editată conform
Regulamentului de organizare și funcționare a Casei Corpului Didactic, aprobat prin
Ordinul Ministrului Educației și Cercetării Nr. 4713 din 23.08.2010.

Responsabilitatea afirmațiilor conținute în materialele publicate revine în totalitate
autorilor.

Revista „Caleidoscop didactic teleormănean” a luat naștere din dorința de a populariza experiențele bune din domeniul educației, dând libertate educatorului să abordeze aspecte și teme din teoria educației, management, curriculum școlar, educație permanentă, consiliere și orientare.

Revista va acoperi dorința cadrelor didactice teleormănene interesate de promovarea unor lucrări metodice și științifice dar mai ales interesate de redobândirea imaginii școlii teleormănene în comunitate.

Educatorul, joacă rolul de model în comunitatea școlară și-și axează preocupările pentru realizarea de demersuri didactice adaptate și flexibile la nevoile beneficiarului direct „Măria sa Elevul”.

Diseminarea și popularizarea experiențelor personale și profesionale, rezultate la concursuri și olimpiade școlare îmbogățesc fondul generator de idei, de modele inovative și exemple de bune practici din sistemul de învățământ.

Revista se adresează tuturor specialiștilor în științele educației și în domenii conexe, personalului didactic și didactic auxiliar din învățământul preuniversitar, tuturor celor implicați în sistemul de învățământ din România.

Prof. Eliza Marinela Sotirescu

CUPRINS

9 MAI- ZI ISTORICĂ, ZI A BUCURIEI	CIOFALCĂ TATIANA	4
9 MAI – ZI CU TRIPLĂ SEMNIFICAȚIE PENTRU POPORUL ROMÂN	SANDU ADELA ELENA	5
COROANA DE OȚEL, SIMBOL AL INDEPENDENȚEI ROMÂNIEI	GHEORGHIȘOR SORIN	6
9 MAI – CĂLĂTORI PRIN EUROPA	EMA-TAMARA BĂLȚĂȚEANU	8
PROIECT EDUCAȚIONAL 9 MAI – ZIUA EUROPEI	FLOREA MARINELA	10
9 MAI – TRIPLA SEMNIFICAȚIE	NISTOR IONELA	12
INDEPENDENȚA ȘI CHESTIUNEA DOBROGEI	VICTOR GABRIEL OSĂCEANU	14
9 MAI ÎN ISTORIA ROMÂNIEI	DUMITRESCU STELIANA	16
9 MAI 1877-PROCLAMAREA INDEPENDENȚEI DE STAT A ROMÂNIEI. ANTECEDENTE ȘI URMĂRI	PÎRNAC IULIAN LIVIU	18
CUM PUTEM SĂ STIMULĂM GUSTUL PENTRU LECTURĂ LA ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR	CIOFALCĂ MIHAELA CRISTINA	20
9 MAI – TRIPLĂ SEMNIFICAȚIE: ZIUA EUROPEI, A INDEPENDENȚEI ROMÂNIEI ȘI SFÂRȘITUL CELUI DE-AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL	MUȘAT DANIELA IONELA	22
9 MAI – ZIUA EUROPEI, A INDEPENDENȚEI ROMÂNIEI ȘI SFÂRȘITUL CELUI DE-AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL	MÎRTÎCU ELENA ROZALINDA	23
9 MAI - ZIUA EUROPEI	IVAN DANIELA	24
ACTIVITATEA ONLINE.EXEMPLE DE BUNE PRACTICI	DATCU ADELA CARMEN	26
CĂLĂTORIND PRIN EUROPA: IMPORTANȚA ROLULUI MANAGERIAL AL CADRULUI DIDACTIC	BEȘCU MONICA MIHAELA	28
9 MAI ÎN CONTEXT ROMÂNESC ȘI EUROPEAN	BUGA IONELA MĂDĂLINA	29
EUROPA - TRECUT, PREZENT ȘI VIITOR	MARINELA RUȘANU,	31
EUROPA, LA MULȚI ANI!	BĂDESCU RUXANDRA FLORENTINA	33
9 MAI TRECUT, PREZENT ȘI VIITOR	IONESCU MARINELA	35
DESTINAȚII GASTRONOMICE DIN EUROPA	CIOVINĂ ELENA	36
SĂ DESCOPERIM EUROPA!	SOARE TATIANA MIHAELA	38
ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR ȘI PROTECȚIA COPILULUI ÎN EUROPA	ANDRIEȘ MARIA ANCUȚA	39
9 MAI-ZIUA EUROPEI	ORODEL LILIANA	41
SCURTA ISTORIE A RĂZBOULUI DE INDEPENDENȚĂ A ROMÂNIEI 1877-1878	PĂUN SILVIA	43
IMPORTANTA TRIPLEI SARBATORI DE 9 MAI	TRICA VALENTINA	44
9 MAI – UN ZBUCIUM DE ISTORIE.	VÎJĂ RAMONA DANIELA	46
9 MAI 1945 ZIUA VICTORIEI	STEFAN FLORIN	47
9 MAI ZIUA EUROPEI ȘI ZIUA INDEPENDENȚEI DE STAT A ROMÂNIEI	STEFAN CORINA	50

9 MAI- ZI ISTORICĂ, ZI A BUCURIEI

Prof. Ciofalcă Tatiana

Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Alexandria

De-a lungul secolelor țările române s-au făcut remarcate în Europa prin lupta permanentă pentru libertate și prin valori moștenite din străbuni. Patriotismul, dorul, curajul, realismul, melancolia și lupta neobosită pentru apărarea moșiei strămoșești sunt trăsături care arată unicitatea poporului român în Europa și în lumea întreagă. Țările române au încercat mereu să țină pasul cu valorile europene, manifestate mai ales în artă și în educație. Cu siguranță, versurile eminesciene din „Scrisoarea III” și atribuite domnitorului român Mircea cel Bătrân, reliefează cel mai bine crezul poporului român în lupta sa de a-si apăra hotarele: „Eu? Îmi apăr sărăcia, și nevoile și neamul (...)/ N-avem oști, dară iubirea de moșie e un zid/ Care nu se-nfiorează de-a ta faimă, Baiazid!”.

Data de 9 mai are pentru români și deopotrivă pentru europeni multiple semnificații. Răsfoind paginile emoționante ale istoriei poporului nostru, această zi marchează proclamarea Independenței României ca urmare a Războiului de Independență, parte a Războiului ruso-turc din anii 1877-1878.

Câteva date istorice evidențiază patriotismul poporului român în lupta pentru neatârnamare. Indiferent de statutul social și de educația primită, deopotrivă domnitori, boieri, regi, țărani sau scriitori, toți au urmat o singură cauză: lupta necontenită contra coteropitorilor străini. Țara noastră a avut nevoie de Europa și Europa a avut nevoie de țările române de foarte multe ori. Evenimentele ce au avut loc în data de 9 mai arată acest lucru.

Pe scurt, faptele istorice arată că, la începutul anului 1877, România era vasală Imperiului Otoman și silită să plătească un tribut anual, independența fiind un ideal greu de realizat. În aprilie 1877, izbucnește războiul ruso-turc, iar România își dă seama că trebuie să profite de contextul internațional favorabil. La 9 mai 1877, Ministrul de Externe de atunci, Mihail Kogălniceanu, declara în Camera Deputaților: „Suntem independenți, suntem o națiune de sine stătătoare. Suntem dezlegați de legăturile noastre cu Inalta Poartă. Guvernul va face tot ce-i stă în putință ca existența noastră ca stat independent și de sine stătător să fie recunoscută de Europa.” A doua zi, pe 10 mai, camerele reunite au proclamat și votat Independența României, iar regale Carol I a promulgat-o. A urmat un război sângeros, încununat de victorii în bătăliile de la Plevna, Rahova, Grivița, Smârdan, redute cucerite cu sacrificii de armata română. Imperiul Otoman fiind nevoit să ceară armistițiul prin încheierea Tratatului de la San Stefano care recunoaște Independența României.

Pe de altă parte, România a fost prezentă la cele două războaie mondiale care au afectat profund întreaga Europă. Această data de 9 mai 1945 marchează încheierea Celui de-al Doilea Război Mondial.

Ziua Europei are legătură cu Uniunea Europeană și a fost stabilită în funcție de un eveniment care constituie temelia acestei organizații, care a evoluat până astăzi având activități în toate domeniile și implicând un număr tot mai mare de țări. Evenimentul celebrat de Ziua Europei este o declarație prin care Ministrul Afacerilor Externe al Franței, Robert Schuman, propune plasarea producției de cărbune și de oțel sub controlul unei autorități comune, evitând izbucnirea unui nou conflict militar între națiuni. De-a lungul anilor, amplului proiect i s-au foarte multe țări printre care și România, în 2007, arătând interesul și dorința românilor de a împărtăși valorile europene

contemporane. Astăzi Uniunea Europeană constituie o organizație puternică care acționează în foarte multe domenii, deși obiectivul său inițial fusese crearea unei piețe unice puternice.

Valorile fundamentale ale Uniunii Europene sunt demnitatea umană, libertatea, democrația, egalitatea, domnia legii, respectul drepturilor omului. Promovarea acestor valori constituie un obiectiv unic pentru toate statele Uniunii Europene și au fost stabilite în Tratatul de la Lisabona.. Una dintre structurile importante este Consiliul Europei care militează pentru libertatea de expresie, libertatea presei, libertatea întrunirilor, pentru egalitate și protecția minorilor. De asemenea, luptă împotriva unor probleme grave ale societății actuale precum corupția și terorismul.

Anul acesta, în contextual problemelor grave din Ucraina, evenimentele dedicate sărbătoririi Zilei Europei vor sublinia sprijinul Uniunii Europene pentru valori universal precum libertatea și democrația, demonstrând solidaritate față de poporul ucrainean.

9 MAI – ZI CU TRIPLĂ SEMNIFICAȚIE PENTRU POPORUL ROMÂN

Prof.Sandu Adela Elena,
C.S.E.I.ALEXANDRIA

Data de 9 Mai are o triplă semnificație pentru România, Ziua Independenței, când România devine stat independent, Ziua Victoriei, care marchează victoria puterilor aliate în fața Germaniei naziste și Ziua Europei.

Ziua Independenței proclamată în 1877

Războiul româno-ruso-turc din anul 1877, denumit și Războiul de Independență, a dus la ruptura definitivă a țărilor române în raportul de vasalitate față de Imperiul Otoman. Armata Imperiului Rus, mult mai numeroasă, cu sprijinul militarilor români, reușesc să îi învingă pe turci. La 9 mai 1877 Mihail Kogălniceanu, ministrul de Externe de la acea vreme, ține un discurs în Parlament în care spune că „suntem liberi, suntem o națiune de sine stătătoare”. Adunarea Deputaților a proclamat Independența de stat a României, deschizând astfel drumul spre recunoașterea internațională a dreptului națiunii române de a-și decide singură soarta.

Victoria puterilor aliate în fața Germaniei naziste

La distanță de mai bine de jumătate de secol, pe data de 9 mai 1945, are loc capitularea celui de-al treilea Reich. Au semnat actul de capitulare Germania, prin generalul Alfred Jodl, Uniunea Sovietică, generalul-maior Ivan Susloparov și SUA, prin generalul Bedell Smith. Al Doilea Război Mondial a provocat moartea directă sau indirectă a peste 70 de milioane de oameni, aproximativ 3% din populația mondială de la acea vreme, alte zeci sau sute de milioane de oameni fiind răniți sau rămânând infirmi.

Ziua Europei

Totul a început la 9 mai 1950, la cinci ani după încheierea celui de-Al Doilea Război Mondial, când ministrul francez de externe, Robert Schuman, în cadrul unui discurs ținut la Paris, propunea plasarea producției de cărbune și oțel sub controlul unei autorități comune, pentru a se controla în acest fel producția de armament și posibilitatea ca un viitor conflict militar să poată fi evitat. Propunerea lui Robert Schuman este considerată a fi piatra de temelie a Uniunii Europene.

Dând curs apelului lui Robert Schuman, statele Beneluxului și Italia s-au alăturat Franței și Germaniei și, la 18 aprilie 1951, a fost semnat Tratatul de la Paris, care institua Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului (CECO) între Germania, Franța, Belgia, Italia, Luxemburg și Olanda. Aceste state au semnat, la 25 martie 1957, Tratatul de la Roma, ce institua Comunitatea

Economică Europeană (CEE), cunoscută și ca Piața Comună, și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (CEEA, astăzi EURATOM). Atât Tratatul de la Roma, cât și Tratatul CEEA au intrat în vigoare la 1 ianuarie 1958.

Pe parcurs, procesul de integrare economică a fost acompaniat de procesul de integrare politică a statelor membre. Ulterior, acestui complex proiect de construcție europeană i s-a alăturat Irlanda, Marea Britanie și Danemarca (1973), Grecia (1981), Spania și Portugalia (1986), Suedia, Austria și Finlanda (1995) iar la 1 mai 2004, noi zece state: Cehia, Ciprul, Estonia, Letonia, Lituania, Malta, Slovacia, Slovenia, Polonia și Ungaria și la 1 ianuarie 2007 Bulgaria și România, apoi în 2013, Croația. Astăzi 27 de state sunt membre ale Uniunii Europene, după Brexit.

Bibliografie

- <https://ro.wikipedia.org>
- Ministerul Integrării Europene, Uniunea Europeană: locuri și oameni, Direcția Mass-media și comunicare, București, 2004

COROANA DE OȚEL, SIMBOL AL INDEPENDENȚEI ROMÂNIEI

Gheorghișor Sorin
Liceul Tehnologic Vernești, Buzău

La Muzeul Național al României, în colecția din Patrimoniul Cultural Național se află prima coroană purtată de primul rege al României, Carol I. Aceasta nu este doar o bijuterie, sau simbolul monarhic al regilor români, este întruchiparea independenței țării noastre obținută cu prețul vieții a zeci de mii de ostași români pe câmpul de luptă.

Istoria Coroanei de Oțel a început în timpul Războiului de Independență, din anii 1877 – 1878. România s-a alăturat atunci războiului ruso-turc, având ca scop eliberarea de sub jugul Imperiului otoman. Urmarea firească a sacrificiului: turcii au recunoscut independența românilor (care erau deja suverani de facto de mult timp) prin semnarea Tratatului de la San Stefano. Aportul armatei române condusă de Regele Carol I a fost definitoriu în înfrângerea otomanilor, iar bătălia de la Plevna și cucerirea redutei Grivița sunt unele dintre episoadele care dovedesc curajul soldaților români. Au fost cântați, comemorați în poezii și transpuși pe pânze de către pictori. Însă, cel mai important omagiu adus Armatei Române rămâne gestul lui Carol I. Pentru ceremonia sa de încoronare ca rege al României, el nu a dorit una din aur sau alte metale prețioase, ci din oțel de tun, dar nu orice tun. Chiar tunul folosit de armata turcă, care a fost capturat la Grivița, pe 30 august 1877 a servit drept material de turnare. De atunci, Coroana de Oțel a fost purtată mai departe de către Regele Ferdinand I, în momentul Marii Uniri, dar și de către Regele Mihai, la a doua sa încoronare, pe 6 septembrie 1940. Se estimează că un singur tun a fost suficient pentru crearea a trei coroane. Tunul era unul de fabricație germană, marca Krupp. Modelul purtat de către regii României a fost realizat din zburătura tunului – partea din față a țevii – de calibru 90 mm.

Pentru realizarea ei, Ministerul Cutelor și Instrucțiunii Publice a realizat o comisie din care făceau parte Grigore Tocilescu, Alexandru Odobescu, B.P. Hasdeu și artistul Theodor Aman. După atente analize ale istoriei românești, dar și ale tendințelor vremii în materie de coroane regale, comisia a ajuns la modelul cunoscut, model care a fost desenat și schițat în tuș de către Aman. De realizarea lor s-au ocupat soldații meseriași ce aparțineau Arsenalului Armatei din București. Una dintre coroane, rămasă la Muzeul Arsenalului, nu a fost terminată. Cel de-al doilea exemplar, puțin modificat, se pare că a fost amplasat pe acvila aflată în vârful unei coloane de piatră de pe bulevardul Carol I, în Piața C.A. Rosetti. Și, în final, cel de-al treilea model, este cel folosit la ceremonia de încoronare a domnitorului ca Rege al României, pe 10 mai 1881. Simbolistica sa este și mai puternică. Cu o zi înaintea evenimentului, Coroana de Oțel a fost sfințită la Mitropolie. În cadrul ceremoniei, Regele a declarat: „Cu mândrie primesc această Coroană, care a fost făcută din metalul unui tun stropit cu sângele eroilor noștri și care a fost sfințită de biserică. O primesc ca simbol al independenței și puterii României”. Un fapt care trebuie amintit este acela că la încoronarea din 1881 coroana de oțel a avut mai mult un rol simbolic: a fost sfințită, la Mitropolie, pe 9/21 mai, dar regele Carol I nu a purtat-o, dorind să arate că a ajuns rege prin forțele proprii și catolic fiind a refuzat încoronarea de către un mitropolit ortodox.

Conform descrierii publicate de către Institutul Național al Patrimoniului, materialele folosite sunt oțelul, pânza și catifeaua și este realizată prin turnare și coasere. ”Este sub forma unui cerc cu pietre alungite, rombice și perlate executate dintr-un aliaj de fier și carbon. Este turnată din oțel, are opt fleuroane mari, care alternează cu opt colțuri de dimensiuni mai mici. Din vârfurile fleuroanelor pornesc spre mijlocul coroanei opt lame de oțel înguste și arcuite, care se unesc în partea centrală printr-un glob care are deasupra Crucea Trecerea Dunării”. Despre simbolistica crucii despre coroană, ea reprezintă o medalie instituită de către Carol I prin Înaltul Decret 617 din 23 martie 1878, acordată tuturor celor care au participat în cadrul acțiunilor de la sud de Dunăre în timpul Războiului de Independență.

În prezent, Coroana de Oțel face parte din Tezaurul istoric de la Muzeul Național de Istorie a României. Conform directorului MNIR, Ernest Oberländer-Târnoveanu, în cadrul muzeului se mai află ” copie din rășină siliconică pe care o folosim din când în când în anumite prezentări.” Tot o copie fidelă a coroanei se mai află și la Muzeul Peleş, expusă în Sala Armelor.

Bibliografie

1. Revista Historia -<https://historia.ro/sectiune/general/independenta-si-monarhie-coroana-de-otel-571087.html>
2. Revista Historia -<https://historia.ro/sectiune/actualitate/istoria-coroanei-de-otel-a-regilor-romaniei-566304.html>

9 MAI – CĂLĂTORI PRIN EUROPA

Ema-Tamara BĂLȚĂȚEANU
Liceul Teoretic "Constantin Noica" Alexandria

Ziua de 9 Mai, are triplă semnificație:

- Românii si-au declarat independența față de Imperiul otoman la 9 mai 1877
- Ziua la care este sărbătorită înfrângerea Germaniei naziste în cel de Al Doilea Război mondial;
- În 1950 apăsă o nouă formă de organizare a Europei, cea care a precedat Uniunea Europeană;

La 9 mai 1877 a fost proclamată Independența României ca urmare a declanșării Războiului de Independență al României, parte a Războiul ruso-turc din anii 1877 – 1878.

La 9 mai 1877, ministrul de Externe de la acea vreme, Mihail Kogălniceanu, declara în Camera Deputaților: ***“Suntem independenți, suntem națiune de sine stătătoare. Suntem dezlegați de legăturile noastre cu Înalta Poartă. Guvernul va face tot ce va fi în putință ca starea noastră de stat independent și de sine stătător să fie recunoscută de Europa”***. A doua zi, la 10 mai, Camerele reunite au proclamat și votat independența României, iar domnitorul Carol I a promulgat-o, fiind apoi publicată în Monitorul Oficial.

Totodată, Guvernul român a hotărât încetarea plății tributului de 914.000 lei, suma fiind direcționată către bugetul Armatei. la 19 februarie 1878 s-a semnat tratatul de la San Stefano. Tratatul recunoștea, printre altele, independența României, întărită la Congresul de la Berlin din vara anului 1878. România a fost recunoscută ca stat independent și i s-a restabilit autoritatea asupra Dobrogei. Portului Constanța i-a fost asigurat accesul direct la Marea Neagră. Rusia câștiga, însă, gurile Dunării și relua în stăpânire județele din sudul Basarabiei, care fuseseră retrocedate României prin tratatul de pace de la Paris din 1856.

Cel de-al doilea eveniment care marchează ziua 9 mai, este în anul 1945, când Aliații din cel de-al doilea război mondial au obținut victoria împotriva Germaniei naziste, punând astfel capăt celei mai pustiitoare conflagrații din istoria continentului european. La ora 02:41 a zilei de 7 mai 1945, la sediul Cartierului General Suprem al Forțelor Expediționare Aliate din Rheims, Franța, șeful OKW – Comandamentul Suprem al Armatei Germane, generalul Alfred Jodl, a semnat documentele capitulării neconditionate a tuturor forțelor germane în fața Aliaților. Acest document includea fraza: **“Toate forțele sub controlul german să înceteze operațiunile active la orele 23:01 Ora Europei Centrale (OEC) pe 8 mai 1945.** Al Doilea Război Mondial este descris adesea ca „războiul total”, în timpul căruia nu s-a mai făcut distincția dintre forțele armate și civili. Milioane de oameni au căzut victime ale execuțiilor în masă, deportării, foametei, muncii forțate, lagărelor de concentrare și bombardamentelor.

Sub regimul nazist, milioane de oameni au fost omorâți prin epurare etnică și socială sistematică. Prin mărimea și forma sa birocratică, genocidul împotriva evreilor europeni a devenit un eveniment fără precedent în istorie. Prinsă în confruntarea dintre naționalism-socialism și stalinism,

Europa Centrală și de Est a avut de suferit de pe urma unui război cu un caracter deosebit de violent. În cel de-al Doilea Război Mondial au murit aproximativ 60 de milioane de oameni, dintre care aproape două treimi au fost civili. Cifrele însă nu reușesc singure să redea pe deplin amploarea tragediilor personale suferite sau impactul catastrofal al acestor evenimente asupra diverselor grupuri de persoane

În fiecare an, în această zi se sărbătorește pacea și unitatea în Europa. În 1985, liderii Comunității Europene, întruniți în cadrul summitului de la Milano, au decis ca la data de 9 mai să fie sărbătorită Ziua Europei. Data marchează ziua istorică în care a fost pronunțată Declarația Shuman. În cadrul unui discurs susținut la Paris, în 1950, ministrul francez al afacerilor externe, Robert Schuman, a propus stabilirea unei forme de cooperare politică în Europa, care să excludă pentru

totdeauna posibilitatea izbucnirii unui nou război între națiunile Europei. La data de 9 mai 1950 s-a făcut primul pas în direcția creării Uniunii Europene de astăzi. La Paris, în acea zi, ministrul francez al afacerilor externe, Robert Schuman, a citit în fața presei internaționale o declarație prin care chema Franța, Germania și alte patru state europene să-și pună în comun producțiile de cărbune și oțel, așezând astfel piatra de temelie a unei

federații europene.

De când Robert Schuman a avut viziunea unei Europe Unite și solidare, proiectul european s-a modificat de mai multe ori, s-a lărgit, s-a modernizat, ce a rămas neschimbat însă este setul de valori la care adera membrii Uniunii Europene, statul de drept, libertatea de expresie și toleranța. "Nu mai este vorba de cuvinte goale, ci de un act îndrăzneț, un act constructiv" – cu aceste cuvinte Robert Schuman, ministru francez de externe, punea temelia construcției europene.

Planul aborda construcția europeană în mod pragmatic, pe principiul supranaționalismului, iar metoda de integrare comunitară era preponderent economică. Se abandonase clasică cooperare economică între state, propunându-se formula nouă a integrării. Statele creau o entitate supranațională către care transferau unele competențe proprii în domenii bine delimitate. La 1 ianuarie 2007 România aa aderat la Uniunea Europeană.

Europa devine o comunitate de state, ce cultivă un set de valori comune și un ideal politic, toate acestea fiind reprezentate prin motto-ul Uniunii Europene : **"Unită în diversitate !"**, care simbolizează faptul că, prin intermediul Uniunii Europene, populația europeană este unită în promovarea păcii și prosperității, și că diversitatea culturală, de tradiții și limbi a Europei constituie un element pozitiv pentru acest continent, idealul european fiind în sine, o realitate în devenire, care va continua să înflorească în ciuda obstacolelor sortii !

BIBLIOGRAFIE :

1. **Păun, Nicolae; Ciceo Waldtraudt, Georgiana; Albu, Radu-Bogdan; Păun, Ciprian Adrian, *Finalitatea Europei*, Editura Fundației pentru Studii Europene, Cluj-Napoca, 2005.**
2. **Gheorghe Buzatu, Gh. I. Florescu, *Al doilea război mondial și România*, Editura Academiei Republicii Socialiste România, 1981**

PROIECT EDUCAȚIONAL 9 MAI – ZIUA EUROPEI

Prof. înv. primar Florea Marinela
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Alexandria

OBIECTIVUL GENERAL:

Educarea copiilor în vederea cunoașterii semnificației și a simbolurilor Uniunii Europene.

SCOPUL: Documentarea și informarea în ceea ce privește rolul și importanța Uniunii Europene în viața cetățenilor.

ARGUMENT:

Odată cu aderarea la Uniunea Europeană, ziua de 9 Mai a devenit deja o tradiție pentru noi și o sărbătorim în fiecare an.

Uniunea Europeană reprezintă cel mai ambițios vis și cel mai amplu proiect cetățenesc al secolului XXI. A fi cu adevărat european înseamnă a participa la imaginarea și la construirea unui țărâm comun de libertate capabil să transforme întreaga lume într-o lume mai bună, locuită de cetățeni liberi și responsabili. Uniunea Europeană înseamnă grija pentru lumea de mâine a fiecăruia dintre noi.

Proiectul își propune ca elevii să cunoască semnificația zilei de 9 Mai și a UE.

COMPETENȚE:

- ★ inițierea copiilor în cunoașterea unor elemente specifice U.E.;
- ★ cunoașterea însemnelor U.E.;
- ★ cunoașterea Europei prin intermediul unei expoziții de pliante, prezentari ppt, ilustrații;
- ★ dezvoltarea deprinderilor de realizare a drapelelor țărilor membre UE, de cautare și prezentarea de informații specifice fiecărei țări membre UE, de intonare a Imnului UE și Imnului României;
- ★ stimularea interesului elevilor pentru Uniunea Europeană și pentru simbolurile acesteia.
- ★ Folosirea aplicațiilor grafice Word Art, Chatter Pix Kid de către elevi
- ★ Folosirea unor instrumente pentru învățare asincron-Google meet
- ★ Folosirea resurselor digitale:youtube-explorare web
- ★ Folosirea aplicației video Canva

DISCIPLINE VIZATE:Muzică și mișcare, Arte vizuale și abilități practice, Educație civică, Limba română

GRUP TINTA: elevii clasei a III-a D - 29 de elevi

COORDONATOR: prof. înv. primar Florea Marinela

DURATA PROIECTULUI: 9 MAI 2022

DATA DISEMINARII: 10 MAI 2022

RESURSE PROIECT:

- ★ **Resurse umane:** cadrul didactic coordonator al proiectului, elevii clasei implicate și părinți ai acestora ;
- ★ **Resurse financiare:** autofinanțare;
- ★ **Resurse de spațiu :**sala de clasă
- ★ **Surse de documentare și informare :**
-fișe de lucru,cărți, reviste, ilustrații,prezentare ppt,chestionare, internet
audio- video - calculatoare, videoproiector, laptop, telefoane personale

DISEMINARE:

Diseminarea va avea loc la nivelul Comisiei Curriculum, pe paginile Facebook și pe site-ul școlii.

- Postarea proiectului educațional: „9 MAI- ZIUA EUROPEI” pe site-ul: [www. didactic.ro](http://www.didactic.ro), [educativ_vs](#), [google meet](#), grupul clasei, grupul școlii;
- Realizarea unui folder ce va cuprinde poze care au surprins derularea activităților propuse în proiect, expunerea unor fotografii la panoul școlii.
- Realizarea unui film de prezentare a activităților de 9 Mai-idioramă
- Realizarea diplomelor de felicitare la participarea activităților în Canva
- Realizarea fișelor vorbitoare în Chatter pix Kid, a fișei Ziua Europei în Word Art

EVALUARE:

- Notarea și comentarea proiectului educațional prezentat pe site;
- Realizarea de portofolii și [expoziții digitale-resursă video](#) și cu fotografii ;
- Prezentarea folder-ului/filmului părintilor și tuturor celor interesați;
- Acordarea de diplome, felicitări

ACTIVITĂȚI PROPUSE:

Nr. crt.	Denumirea și conținutul activității	Loc de desf	Termen	Responsabil	Evaluare
1.	Prezentarea conținutului proiectului Impartirea sarcinilor	sala de clasa	9 mai	Florea Marinela	
2.	UNIUNEA EUROPEANĂ- semnificație, simboluri, țări membre- informare individuala din carti, pliante, internet Cu ajutorul videoproietorului și a laptopului se proiectează aspecte de la parade de Ziua Europei-9mai din lume(youtube)	sala de clasă	9 mai	Florea Marinela	Plan de realizare a activităților
3.	- Audiție a Imnului UE, Imnul României Karaoke intonare Imn Odă bucuriei, Imn Deșteaptă-te ,române !	sala de clasă	9 mai	Florea Marinela	Intonare, audiție
4.	“Fantezie și îndemănare”- confeccionare de drapele, colorare, pictură -realizarea hărții Europei cu simboluri pentru fiecare țară Cum salut în alte limbi – joc de rol, voce Google translate-inserare saluturi în limbile popoarelor Uniunii Europene	sala de clasă	9 mai	Florea Marinela	Panou expoziție, Video de prezentare
5.	Întocmirea unor fișe cu informații despre Ziua Europei, desene sugestive de sărbătoare. Fotografierea fiecărei fișe realizate, înregistrarea vocii fiecărui elev cu mesaj de La mulți ani, Europa!-Chatter kid Realizarea în Word art a unei fișe conclusive referitoare la toate aspectele discutate despre Europa (fișă	sala de clasă	9 mai	Florea Marinela	Completare de fise de documentare pe caiete, în Word Art

	lucrată în colectiv-pe videoproiector selectează instrumentele câte un elev pe rând în funcție de dorință cu acordul restului clasei)				
6.	Discuții despre simbolurile UE. Vizionare de prezentari ppt Prezentarea informațiilor găsite despre tarile UE Realizarea unei expoziții cu lucrările elevilor Realizarea unui film sugestiv cu aspecte de la activitățile de 9 mai Ziua Europei	sala de clasă holul școlii	10 mai 10 mai	Florea Marinela	Discuții, Prez. ppt Chestionar Expoziției cu materiale la panoul școlii Acordare de diplome Realizare folder, realizare video de prezentare a activităților

9 MAI – TRIPLA SEMNIFICAȚIE

Nistor Ionela

Colegiul Național Anastasescu, Roșiori de Vede

Ziua de 9 mai are pentru poporul român o triplă semnificație. Pe lângă Ziua Independenței proclamată în 1877, românii sărbătoresc Victoria Coaliției Națiunilor Unite în cel de-al Doilea Război Mondial la 9 mai 1945, dar și Ziua Europei.

La 9 mai 1877 a fost proclamată Independența României ca urmare a declanșării Războiului de Independență al României, parte a Războiului ruso-turc din anii 1877 – 1878. La începutul anului 1877, vasală Imperiului Otoman, România era silită să recunoască suzeranitatea otomană, să plătească un tribut anual și să accepte stăpânirea Porții în Dobrogea, la gurile Dunării, iar independența țării devenise un ideal al tuturor românilor. Astfel, izbucnirea Războiului ruso-turc în aprilie 1877, a reprezentat ocazia ideală pentru a profita de contextul internațional în realizarea independenței României. În aprilie 1877, România a semnat Convenția cu Rusia prin care permitea armatei ruse să treacă pe teritoriul ei și să ocupe linia Dunării până la gura Oltului. În temeiul aceleiași convenții, armata română s-a angajat să fie concentrată în Oltenia de sud. La 9 mai 1877, ministrul de Externe de la acea vreme, Mihail Kogălniceanu, declara în Camera Deputaților: „Suntem independenți, suntem națiune de sine stătătoare... Suntem dezlegați de legăturile noastre cu Înalta Poartă... Guvernul va face tot ce va fi în putință ca starea noastră de stat independent și de sine stătător să fie recunoscută de după căderea Plevnei, trupele române au trecut la asediarea Vidinului, iar cele ruse au pornit în grabă către Constantinopol. După ce au cucerit Plovdiv (Filipopol) și Edirne (Adrianopol) și au ajuns în apropierea capitalei la 18 ianuarie 1878, Turcia a fost nevoită să ceară un armistițiu. În acest context, la 19 februarie 1878 s-a semnat tratatul de la San Stefano. Tratatul recunoștea, printre altele, independența României, întărită la Congresul de la Berlin din vara anului 1878. România a fost recunoscută ca stat independent și i s-a restabilit autoritatea asupra Dobrogei. Portului Constanța i-a fost asigurat accesul direct la Marea Neagră. Rusia câștiga, însă, gurile Dunării și relua în stăpânire județele din sudul Basarabiei, care fuseseră retrocedate României prin tratatul de pace de la Paris din 1856.

Actul de la 23 august 1944, deși istoriografia românească a încercat să-l supraevalueze ca importanță, nu a fost văzut de către Aliați decât ca un act de trădare oportunist a unui aliat. Dovada fiind faptul că documentul privind Convenția de Armistițiu cu Puterile Aliate s-a semnat abia pe 12

septembrie 1944 la Moscova, ca un simplu act de capitulare necondiționată, după ce România fusese ocupată de către sovietici cu tot cortegiul de crime și 180 mii de soldați români dezarmați și luați prizonieri pe frontul din Moldova și duși în Siberia. La 9 mai 1945, România era o țară ocupată de către trupe străine și i se impunea manu militari un regim comunist, care a distrus elitele, economia, tradițiile și ființa spirituală a națiunii, iar despăgubirile de război cerute de ruși au fost colosale. Legenda că dacă nu era actul de la 23 august 1944, rușii nu ne-ar fi permis retrocedarea Transilvaniei de Nord este chiar o legendă. Încă din 1943 Comisia Litvinov, în care a lucrat și Walter Roman, hotărâse la insistențele, paradoxal, ale lui Stalin ca Transilvania de Nord să fie retrocedată României.

Pe 9 mai, în fiecare an, România celebrează Ziua Europei, zi dedicată păcii și unității europene. Data marchează ziua istorică în care a fost pronunțată declarația Schuman. În cadrul unui discurs ținut la Paris, în 1950, ministrul francez al afacerilor externe de atunci, Robert Schuman, propunea stabilirea unei noi forme de cooperare politică în Europa, care să înlăture pentru totdeauna posibilitatea izbucnirii unui nou război între națiunile Europei. Consiliul Europei a fost fondat la 5 mai 1949, și astfel, în 1964 a ales această dată pentru a celebra propria înființare. În 1985, Comunitățile Europene, care mai târziu au devenit Uniunea Europeană, au adoptat drapelul Europei folosit de Consiliul Europei până atunci, ca simbol propriu al comunităților. Cu toate acestea, liderii comunităților au decis să stabilească Ziua Europei la 9 mai 1950, în comemorarea Declarației Schuman. Tratatul de la Lisabona, care a înlocuit Constituția europeană, are o declarație a șaisprezece membri care susțin simbolurile europene. Parlamentul European a recunoscut oficial ziua de 9 mai ca sărbătoare oficială în octombrie 200. La data de 9 mai 1950 s-a făcut primul pas în direcția creării Uniunii Europene de astăzi. La Paris, în acea zi, ministrul francez al afacerilor externe, Robert Schuman, a citit în fața presei internaționale o declarație prin care chema Franța, Germania și alte patru state europene să-și pună în comun producțiile de cărbune și oțel, așezând astfel piatra de temelie a unei federații europene. În fiecare an, la 9 mai, se serbează Ziua Uniunii Europene, pentru a marca istorica declarație de la 9 mai 1950 a ministrului francez de externe Robert Schuman, prin care propunea un plan de colaborare economică între Franța și Germania, pentru eliminarea rivalităților seculare dintre cele două state. Decizia a fost luată de Consiliul European de la Milano, în 1985. Declarația Schuman a stat la baza amplului proces de construcție a unei Europe unite. Statele Beneluxului și Italia s-au alăturat Franței și Germaniei și, la 18 aprilie 1951, a fost semnat Tratatul de la Paris, care institua Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului (CECO) între Germania, Franța, Belgia, Italia, Luxemburg și Olanda. Aceste state au semnat, la 25 martie 1957, Tratatul de la Roma, care institua Comunitatea Economică Europeană (CEE). Pe parcurs, procesul de integrare economică a fost acompaniat de procesul de integrare politică a statelor membre. Ulterior, la acest complex proiect de construcție europeană s-au alăturat Irlanda, Marea Britanie și Danemarca (1973), Grecia (1981), Spania și Portugalia (1986), Suedia, Austria și Finlanda (1995), iar la 1 mai 2004, noi zece state: Cehia, Ciprul, Estonia, Letonia, Lituania, Malta, Slovacia, Slovenia, Polonia și Ungaria și la 1 ianuarie 2007 Bulgaria și România, și ulterior Croația. Printre evenimentele de diplomatie publică și culturală care au loc cu acest prilej se numără manifestările comune organizate sub egida președinției Uniunii Europene: mese rotunde, expoziții de carte și fotografii, proiecții de filme artistice și documentare, distribuirea de materiale promoționale despre țările europene. Acțiunile dedicate sărbătoririi acestei Zile europene continuă pe tot parcursul lunii mai. Ziua Uniunii Europene nu înseamnă numai data de naștere a proiectului european, ci și o zi a bucuriei de a fi împreună, o zi a voinței de solidaritate, o zi a marii comunități din care fac parte toți cetățenii UE. Poate fi definită, astfel, ca ziua cetățenilor unei „Europe Unite”, care s-a construit de-a lungul deceniilor ca o unitate în diversitate.

Bibliografie:

1. 9 Mai 1945 – Ziua când România a pierdut războiul - gandeste.org
2. 9 Mai 2020 – România celebrează Ziua Europei. Semnificația zilei | Ed. Litera, București, 2020
3. 9 mai, ziua Independenței de Stat a României (descopera.ro)

INDEPENDENȚA ȘI CHESTIUNEA DOBROGEI

Prof. Victor Gabriel Osăceanu
Școala Gimnazială "Zaharia Stancu"
Roșiorii de Vede, Teleorman

Prin articolul 46 din Tratatul de Pace de la Berlin se recunoștea, în afara independenței, unirea Dobrogei cu România, însemnând prin aceasta Delta Dunării și micuța insulă a Șerpilor, însă numai după ce prin articolul 45, se stipula cedarea sudului Basarabiei către Rusia!¹ O altă nedreptate care s-a produs la Congresul de la Berlin este aceea că sudul fostei Dobroge a lui Dobrotici și Mircea cel Bătrân de până la 1418, a fost rupt din trupul ei, fiind înglobată Principatului autonom al Bulgariei, prin urmare nu se poate vorbi chiar despre o unire completă a Dobrogei cu România! Este vorba, de fapt, despre cea mai mare parte a teritoriului numit Cadrilater care, va deveni, decenii mai târziu. prilejul disputei aprige dintre români și bulgari.

Trebuie spus însă, pentru a respecta adevărul istoric, că reprezentanților României, Brătianu și Kogălniceanu, li s-a sugerat la un moment dat să chiar să ia întreaga Dobroge în suprafața corespunzătoare originilor sale, dar în compensație cu cele trei județe din sudul Basarabiei, ceea ce nu numai că a părut, dar a și fost un șantaj al marilor puteri pe care aceștia l-au refuzat, nedorind să-și pună semnătura pe un document nedrept prin care s-ar fi abandonat, eventual definitiv, un pământ românesc. Având în vedere refuzul delegației românești în această chestiune, marile puteri nu au mai arătat într-un final niciun fel de înțelegere și au procedat la trasarea unei granițe sudice a Dobrogei românești în mod arbitrar prin articolul 47 din Tratat ale cărui consecințe se vor dovedi nefaste pentru raporturile dintre cele două țări, România și Bulgaria. Astfel, localitatea Silistra a rămas în afara Dobrogei românești, provocând nemulțumirea și protestul oricum inutil al autorităților române, față de faptul că provincia era lăsată expusă, fără siguranța strategică necesară, în condițiile în care rămânea fără comunicație cu malul drept al Dunării.² Silistra va rămâne un punct nevralgic al disputei ulterioare româno-bulgare.

Mai mult de atât, delimitarea frontierei Dobrogei românești cu Principatul bulgar s-a prelungit după 1878, fiind aducătoare de multe tensiuni și neplăceri. Acest fapt a demonstrat încă o dată că România are în Rusia o putere ostilă care dorește să controleze Balcanii și de care trebuie să se teamă în orice împrejurare.

Din punct de vedere moral și legitim, Brătianu și Kogălniceanu au avut o atitudine demnă, lăudabilă, și au argumentul că au sperat până la capăt că se va face dreptate. Din punctul de vedere rațional, a devenit clar în cele din urmă, și pentru marii patrioți români care au fost, că se luptau cu "morile de vânt", că predicau în van și decizia va fi contrară României. Nu mai era epoca Unirii, a lui Napoleon al III-lea și a Franței puternice și influente, susținătoare a românilor, vremurile se schimbaseră, deci pe acest considerent, am avut de pierdut, nu doar sudul Basarabiei ci și sudul Dobrogei. Este greu, desigur, de a da un verdict. Reprezentanții României la Congresul de pace de la Berlin au fost șantajați de către mai marii Europei, neținându-se cont de granițele reale ale vechii Dobroge medievale. Însă Rusia dorea ca Principatul autonom al Bulgariei - creat atunci în partea nordică a provinciei otomane - asupra căruia dorea să-și întindă influența, să iasă cât mai întărit din

¹ *Documente privind Istoria României, Războiul pentru Independență*, vol.IX, Editura Academiei Române, București, 1955, f.1, pp.382-383, doc.766; M.Mușat, I.Ardeleanu, *De la statul geto-dac la statul român unitar*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1983, p.309; Sorin Liviu Damean, *România și Congresul de Pace de la Berlin (1878)*, Editura Mica Valahie, București, 2011, p.125; Bogdan Murgescu (coord.), *Istoria României în texte*, Editura Corint, București, 2001, p.269.

² Stelian Neagoe, *Istoria Unirii românilor*, vol.II, *De la Cuza Vodă Întregitorul la Ferdinand I Întregitorul*, Editura Diogene, București, 1993, p.218.

punct de vedere teritorial și pe seama acestui pământ românesc, de aceea marile puteri au făcut pe placul acesteia, ciuntind serios granițele Dobrogei. Și iată cum, acesta este adevărul, tot datorită Rusiei, nu avem astăzi nu numai Basarabia și Bucovina de Nord, ci și sudul Dobrogei!

La data de 15 septembrie 1878, Parlamentul român, reunit în sesiune extraordinară, a luat act de hotărârile Congresului de la Berlin. Referindu-se la Dobrogea care, chiar și așa ciuntită, devenea pământ românesc, după aproape cinci secole de stăpânire otomană, Brătianu a afirmat că ea “a fost un timp îndelungat a năvălitorilor asiatici, fiind în drumul invaziilor și cea din urmă năvălire a fost a tătarilor, pe la începutul secolului al XIII-lea. Cine i-a gonit pe tătari și cine a posedat Dobrogea? Românii.”³ De ce era nevoit să facă această afirmație care să justifice dreapta stăpânire a statului român asupra pământului dintre Dunăre și Marea Neagră? Pentru a pune capăt acelor teorii și acelor voci care agitau faptul că acest teritoriu ar putea aparține de drept Bulgariei. Să nu se zică că Dobrogea a fost a Bulgariei; noi am posedat-o cu sângele nostru, am pierdut-o cu sabia și acum s-a reîntors iarăși cu sabia! Dar se mai zice că bulgarii au să ne facă război. Nu mai discut chestiunea că Dobrogea nu este țară bulgărească și că prin urmare bulgarii nu au asupra ei niciun drept.[...]”⁴

Într-adevăr, în iunie 1878, bulgarii reprezentau a treia etnie ca număr, imediat după români, aflați doar pe locul al doilea, firesc în spatele populației musulmane, turci și tătari, rezultat al stăpânirii otomane.⁵ Prezența bulgarilor în Dobrogea este explicată prin întemeierea încă din trecutul îndepărtat a unor așezări sau colonii având drept consecință confluența de viețuire de-a lungul secolelor, cu o soartă comună a celor două popoare care a presupus deplasări de populații pe acest spațiu îngemănat al Dobrogei românești cu cea bulgărească, încă din secolul al XIV-lea de pe vremea lui Balica și Dobrotici. De altfel, relațiile cu minoritatea bulgară au fost destul de sinuoase, mai delicate – chiar dacă bulgarii au fost tratați în mod egal cu românii și toate celelalte minorități etnice - datorită curentului șovinist care a început să apară și să se manifeste, cu precădere după 1900, în rândurile elitei politice și culturale din Bulgaria, principat autonom sub dependență otomană până la 1908 și care le-a fost inoculat într-o anumită măsură și bulgarilor din Dobrogea, în sensul justeții apartenenței zonei la statul bulgar.⁶

Proclamația domnitorului Carol I de la data de 14 noiembrie 1878 către locuitorii Dobrogei, în special desigur pentru etnicii neromâni, s-a dovedit a fi o asigurare pentru aceștia că România din care urmau să facă parte avea să le fie o patrie iubitoare și primitoare în care vor trăi liberi, iar autoritățile române nu trebuiau să fie văzute ca un stăpân care va conduce în mod discreționar și despot, precum fusese până atunci Imperiul Otoman: “Locuitori de orice naționalitate și religie, Dobrogea – vechea posesiune a lui Mircea cel Bătrân – de astăzi face parte din România. Voi de acum atârnați de un Stat unde nu voința arbitrară, că numai legea dezbătută și încuviințată de națiune hotărăște și ocârmuiește. Cele mai sfinte și mai scumpe bunuri ale omenirii, viața, onoarea și proprietatea sunt puse sub scutul unei Constituții pe care ne-o râvnesc multe țări străine. Religioni voastră, familia voastră, pragul casei voastre vor fi apărate de legile noastre și nimeni nu le va putea lovi, fără a-și primi legitima pedeapsă.[...] Iubiți țara la a cărei soartă este lipită de acum și soarta voastră.”⁷

La 23 noiembrie 1878, autoritățile române au preluat administrația Dobrogei de la rușii care se instalaseră după pacea de la San Stefano ca stăpâni “legitimi” ce erau. Se realiza astfel schimbul atât de dorit de ei, dar pe care îl considerau oricum provizoriu în perspectiva unei viitoare expansiuni, fie singulare, fie alături de bulgarii care priveau cu interes la acest teritoriu și pe care marea putere de la răsărit avea să-i stârnească împotriva românilor. De altfel, etnicii bulgari vor face mai tot timpul opoziție față de regimul de guvernare român, ținând un timp o permanentă legătură, deloc favorabilă statului român, cu Bulgaria și marele său “protector” Rusia.⁸

³ Ibidem.

⁴ Ibidem.

⁵ Stoica Lascu, *Elemente ale modernizării Dobrogei. 125 de ani de la reintegrarea Dobrogei la statul român*, în “Studii și articole de istorie”, LXVIII, București, 2013, p.172; Despre componența etnică a Dobrogei înainte și la momentul trecerii la România, în Dan Arhire, *Dobrogea, cheia de boltă*, Editura Cuget Liber, Tulcea, 2010, pp.109-123.

⁶ Raporturile dintre România și Bulgaria, în “Lupta”, I, nr.36, 21 septembrie 1909, p.1.

⁷ “Monitorul Oficial”, nr.236, 1878, pp.7161-7162.

⁸ A.N.I.C., fond Microfilme Franța, vol.422, rola 98, c.777-781.

Bibliografie:

a. Lucrări

Damean, Sorin Liviu, *România și Congresul de Pace de la Berlin (1878)*, Editura Mica Valahie, București, 2011

Murgescu, Bogdan (coord.), *Istoria României în texte*, Editura Corint, București, 2001

Mușat M., Ardeleanu I., *De la statul geto-dac la statul român unitar*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1983

Neagoe, Stelian, *Istoria Unirii românilor*, vol. II, *De la Cuza Vodă Întregitorul la Ferdinand I Întregitorul*, Editura Diogene, București, 1993

b. Acte și documente

Arhiva Națională Istorică Centrală (A.N.I.C.), *fond Microfilme Franța*

Documente privind Istoria României, Războiul pentru Independență, vol. IX, Editura Academiei Române, București, 1955

“Monitorul Oficial”, nr. 236, 1878

c. Studii și articole de specialitate

Lascu, Stoica, *Elemente ale modernizării Dobrogei. 125 de ani de la reintegrarea Dobrogei la statul român*, în “Studii și articole de istorie”, LXVIII, București, 2013

d. Articole de presă

“Despre componența etnică a Dobrogei înainte și la momentul trecerii la România”, în Dan Arhire, *Dobrogea, cheia de boltă*, Editura Cuget Liber, Tulcea, 2010

Raporturile dintre România și Bulgaria, în “Lupta”, I, nr. 36, 21 septembrie 1909

9 MAI ÎN ISTORIA ROMÂNIEI

Profesor: Dumitrescu Steliana
Școala Gimnazială Nr. 1 Mârzănești

Ziua de 9 Mai are pentru români mai multe motive de sărbătoare: *Ziua independenței* (9 mai 1877) – proclamarea independenței; *Ziua Victoriei* (9 mai 1945) – aniversarea victoriei Coaliției Națiunilor Unite în cel de-Al Doilea Război Mondial; *Ziua Europei* – în ziua de 9 mai 1950, Robert Schuman, ministrul de externe al Franței, a propus formarea C.E.C.O. (Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului). C.E.C.O. a devenit fundația pentru Comunitatea Economică Europeană (redenumită ulterior Comunitatea Europeană și în final Uniunea Europeană).

Din momentul aderării României la Uniunea Europeană, asupra zilei de 9 Mai apasă o greutate foarte mare. Două evenimente importante își dispută întâietatea simbolică: Ziua Independenței României și Ziua Europei. În ultimii ani am constatat că, pe măsură ce s-au intensificat manifestările publice care au căutat să imprime în conștiința publicului data de 9 Mai ca zi a Europei, s-au estompat acțiunile care să ilustreze semnificația națională a acestei zile. Acest fapt arată că accentul este pus pe apartenența europeană a României și mai puțin pe identitatea sa istorică.

Este important de precizat că Europa e constituită din identități naționale istorice și nu din uniformizări și globalisme birocratice. În formarea sentimentului de identitate națională un rol important îl are cunoașterea istoriei. Să ne amintim deci că în 1877, Mihail Kogălniceanu (ministrul de externe) spunea în fața deputaților țării că legăturile cu puterea suzerană fiind rupte „suntem independenți, suntem națiune de sine stătătoare”, iar guvernul „va face tot ce va fi cu putință ca starea noastră de stat independent să fie recunoscută de Europa”. La închiderea ședinței solemne, Adunarea a votat moțiunea prin care „ia act că resbelul între România și Turcia, că ruperea legăturilor noastre cu Poarta și independența absolută a României au primit consacrarea lor oficială”. Tot în aceeași zi,

de 9 Mai, Senatul a votat, tot în unanimitate, o moțiune asemănătoare. Respect și recunoștință înaintașilor noștri, care ne-au lăsat moștenire România independentă!

Apărarea independenței și a libertății patriei a reprezentat din totdeauna o valoare supremă pentru poporul nostru. Pentru aceasta, înaintașii noștri au purtat grele bătălii începând din epoca veche, continuând cu epoca medie, modernă și contemporană, împotriva năvălitorilor străini, a regatelor și imperiilor vremii. Inaugurând epoca modernă, secolul revoluțiilor (1784-1878) a descătușat energiile poporului român, asigurând depășirea tuturor obstacolelor ridicate de cercurile ultraconservatoare externe. Înaintând pe calea deschisă de răscoalele și revoluțiile din 1784, 1821, 1848-1849, națiunea română a realizat, prin actul energic din ianuarie 1859, Unirea Moldovei cu Muntenia și a pus bazele statului său modern- România- sub domnia lui Alexandru Ioan Cuza.

Al doilea pas s-a făcut la data de 4/16 aprilie 1877, prin semnarea la București a Convenției româno-ruse, prin care se accepta trecerea pe teritoriul României a armatei ruse spre Balcani. Cu acest prilej, Guvernul Rusiei se angaja să apere integritatea teritorială a țării noastre și să respecte drepturile și rânduielile politice ale Statului Român.

Guvernul României a declarat mobilizarea generală, la data de 6/18 aprilie 1877, aducând sub arme 120.000 de oameni, dintre care 58.700 făceau parte din armata de operativă. Conform înțelegerii, Trupele române au ocupat poziții de apărare pe Dunăre. La data de 10/22 aprilie 1877 s-au întrerupt relațiile diplomatice dintre România și Turcia. În ziua de 11/23 aprilie 1877, armata Rusiei a trecut frontiera României. În ziua de 12/24 aprilie 1877, Rusia a declarat război Turciei. Armata turcă aripostat la 21 aprilie/3 mai, bombardând cu artileria orașul Brăila, iar la 26 aprilie/8 mai localitățile Calafat, Bechet, Oltenița și Călărași. În aceeași zi, artileria română a răspuns bombardamentului turc bombardând fortăreața Vidin.

În zilele de 28/29 aprilie-10/11 mai, Parlamentul României a adoptat o moțiune prin care s-a declarat starea de război cu Imperiul Otoman. După numeroase inițiative economice, diplomatice și de apărare, menite a consolida statul modern, Sesiunea extraordinară a Adunării Deputaților a proclamat la data de 9 mai 1877, printr-un act legitim de voință și autodeterminare națională, independența de stat a României.

Proclamarea independenței a fost salutăată cu entuziasm de toți locuitorii țării și de românii din provinciile istorice aflate încă sub dominație străină. Adeziunea largă, de masă, la actul din 9 mai 1877, care însemna realizarea unuia dintre idealurile fundamentale urmărite prin secole de înaintași, a stat la temelia sprijinului neprecupețit acordat de întreaga noastră națiune oștirii române, angajate în războiul menit să consacre independența deplină a țării.

Moment de cotitură în istoria poporului român, proclamarea independenței, consacrată pe câmpurile de bătălie și apoi recunoscută pe plan internațional a deschis perspective favorabile dezvoltării în ritm susținut a societății românești. Cucerirea independenței a pregătit condițiile pentru reîntregirea țării, prin marele act istoric al Marii Uniri din anul 1918.

De ce a fost aleasă data de 9 mai pentru Ziua Europei?

Data de 9 mai este ziua istorică în care a fost pronunțată „Declarația Schuman”. Într-un discurs ținut la Paris în 1950, ministrul de atunci al afacerilor externe, Robert Schuman, propunea plasarea producției de cărbune și oțel sub controlul unei autorități comune.

Practic, ministrul francez a propus crearea unei instituții europene supranaționale, însărcinate cu gestionarea industriei cărbunelui și oțelului, sector care constituia, la vremea respectivă, baza întregii puteri militare. Țările la adresa cărora a fost lansat apelul aproape se distruseseră reciproc într-un conflict ce a lăsat în urma sa pagube materiale imense și un sentiment de dezolare. Propunerea lui Robert Schuman este considerată a fi piatra de temelie a Uniunii Europene.

Pașii care au dus către Uniunea Europeană.

În acest context, la 18 aprilie 1951, a fost semnat Tratatul de la Paris, care instituia Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului (CECO) între Germania, Franța, Belgia, Italia, Luxemburg și Țările de Jos.

La 25 martie 1957, aceste state au semnat Tratatul de la Roma, care instituiau Comunitatea Economică Europeană (CEE) și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (CEEA, astăzi EURATOM). Atât Tratatul de la Roma, cât și Tratatul CEEA au intrat în vigoare la 1 ianuarie 1958.

De-a lungul timpului, acestui amplu proiect i s-au alăturat încă 22 de state europene: Irlanda, Marea Britanie și Danemarca (1973), Grecia (1981), Spania și Portugalia (1986), Suedia, Austria și Finlanda (1995), Cehia, Cipru, Estonia, Letonia, Lituania, Malta, Slovacia, Slovenia, Polonia și Ungaria (2004), Bulgaria și România (2007) și Croația (2013), ceea ce a dus la crearea unei imense piețe unice (denumită și piața internă).

Astfel, ceea ce a început ca o uniune pur economică a evoluat treptat, devenind o organizație care acționează în numeroase domenii de politică, de la schimbări climatice, protecția mediului și sănătate, la relații externe, securitate, justiție și migrație. Această schimbare s-a reflectat în modificarea numelui Comunității Economice Europene (CEE), care a devenit Uniunea Europeană (UE), prin intrarea în vigoare, la 1 noiembrie 1993, a Tratatului privind Uniunea Europeană (Tratatul de la Maastricht). Documentul reprezintă actul constitutiv al Uniunii Europene.

De la 1 decembrie 2009 funcționarea Uniunii Europene este reglementată de Tratatul de la Lisabona, care, pornit la sfârșitul anului 2001 cu ambiția de a fi un fel de Constituție a Uniunii Europene, în final a modificat Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul de instituire a Comunității Europene.

Bibliografie:

1. Maxim M., Istoricii români și străini despre războiul de independență al României, Editura Militară, 1979
2. Adaniloaie N., Independența Națională a României, [Academia Republicii Socialiste România](#), 1986
3. Dumitrescu C., *Actul administrativ și Uniunea Europeană*, Editura Sitech, Craiova, 2010

9 MAI 1877-PROCLAMAREA INDEPENDENȚEI DE STAT A ROMÂNIEI. ANTECEDENTE ȘI URMĂRI

Pîrnac Iulian Liviu, Liceul Teoretic Videle

Făurirea statului român modern, România, în anul 1859, și reformele ce i-au urmat pe direcția modernizării au constituit temelia cuceririi independenței de stat a României- țelul major al românilor din toate provinciile.

Dacă în cercurile politice din țară exista o unanimitate de păreri în favoarea obținerii independenței naționale, în privința obținerii ei s-au conturat două căi: calea războiului, alături de o putere creștină (cercurile radicale) și calea diplomatică (cercurile monarhice). Calea războiului s-a dovedit a fi cea viabilă, „în condițiile redeschiderii „, Problemei orientale, 1875)⁹.

În contextul încheierii Convenției româno-ruse, din 4/16.04.1877 și al declarării războiului de către Rusia Porții (12/24.04.1877), la Dunăre otomanii au bombardat Calafatul, Bechetul, Islazul, Corabia și Giurgiul și au atacat țărmul românesc .

⁹ Vezi, pe larg, Nichita Adăniloiaie, *Independența națională a României*, Edit. Academiei, București, 1986, p. 188-190.

Românii au ripostat bombardând Vidinul și Turtucaia, instaurându-se, în mod neoficial, o stare de război între România și Poartă.¹⁰

În Parlamentul țării au avut loc ample dezbateri privind linia de conduită a Guvernului român, în condițiile în care un curent de opinie, tot mai insistent, în rândul oamenilor politici și a maselor populare, se pronunța pentru proclamarea independenței României. În aceste condiții, ambele Camere ale Parlamentului au votat, la 29-30.04./11-12.05 1877 moțiuni prin care se cereau ruperea legăturilor de dependență față de turci, declararea stării de război între noi și Poartă și apărarea integrității statului român.

În acest context, la 9/21 mai 1877, a avut loc momentul solemn și mult așteptat al proclamării independenței naționale a României. Acum, din însărcinarea grupării liberal-radicală și cu asentimentul miniștrilor, deputatul N. Flevea a adresat, în Adunare, o interpelare guvernului, menită să ducă la înfăptuirea acestui deziderat secular al poporului nostru. El a interpellat guvernul „dacă a adus la cunoștința puterilor garante ruperea legăturilor de dependență față de Poartă, și, prin urmare, independența absolută a României, dacă în starea de război în care ne găsim, provocată de Poartă, agentul nostru diplomatic a fost rechemat de la Constantinopol, dacă s-a comunicat în mod oficial puterilor această stare de resbel și dacă s-au luat toate măsurile necesare,¹¹„

Mihail Kogălniceanu, ministru de externe al României, răspunzând interpelării, a arătat că prin moțiunile din 29 și 30 aprilie, s-a recunoscut că suntem în stare de resbel, „că suntem, dezlegați de legăturile noastre cu Înalta Poartă, cari erau tari, când românii erau slabi, care erau slabe când românii erau tari,„. Prin urmare, suntem independenți, suntem o națiune de sine stătătoare,¹²

În aplauzele mulțimii, Mihail Kogălniceanu accentua „Așadar, domnilor deputați, nu am nici cea mai mică îndoială că noi suntem o națiune liberă și independentă,„. În încheiere, Mihail Kogălniceanu a precizat faptul că „voim să avem relații noi, bune cu toate puterile, voim să fim independenți pentru că voim să trăim cu viața noastră proprie,„. De asemenea, a cerut guvernului „să facă tot ce este cu putință ca starea noastră de stat independent și de sine stătător să fie recunoscută de Europa.¹³

La încheierea lucrărilor ședinței solemne, printr-o moțiune votată în Adunare, se lua act că resbelul între România și Poartă, că ruperea legăturilor noastre cu Poarta și independența absolută a României au primit consacrarea lor oficială! „¹⁴În ziua de 10 mai 1877, reprezentanți ai guvernului, ai corpurilor legiuitoare și ai altor autorități s-au dus să-l informeze pe domnitorul Carol asupra marelui act național și l-au felicitat în calitate sa de suveran neatârnat al românilor, cu prilejul celei de a 11-a aniversare a înscăunării sale.¹⁵

Bucurându-se de o uriașă adeziune, proclamarea independenței a fost salutăată cu entuziasm în România, dar și cu speranțe de un viitor comun și-n teritoriile românești asuprite. Marile puteri ale vremii au reacționat diferit la gestul României: Rusia a acceptat independența ca pe un fapt împlinit, Poarta a acuzat România de „rebeliune,„, Franța s-a manifestat cu răceală, Italia a manifestat

¹⁰¹⁰ Vezi, în acest sens, M. Manea, B. Teodorescu, *Istoria românilor. De la 1821 până la 1989*, Edit. EDP RA, București, 1994, p. 133..

¹¹ Vezi, *Monitorul oficial, al României*, nr. 118, 27.05.1877, p. 3449.

¹² Ibidem, p. 3451-3452.

¹³ Ibidem, p. 3452.

¹⁴ Ibidem, p. 3453.

¹⁵ Vezi, pe larg, *Monitorul oficial al României*, nr. 106, 11.05.1877, p. 3144-3148.

simpatie, date fiind și și antecedentele luptei sale pentru unitate națională, iar Prusia, Anglia și Austro-Ungaria au anunțat că se vor pronunța la finele războiului ruso-turc, după pace¹⁶.

Dar independența proclamată pe 9 mai 1877 a trebuit consfințită pe câmpul de luptă, din Bulgaria, prin participarea armatei noastre alături de ruși, într-un context dificil pentru armata imperială, și, după victorie, impusă, spre recunoașterea marilor puteri ale Europei, prin prevererile tratatelor de pace din 1878.

Bibliografie

1. Periodice

- *Monitorul oficial al României*, nr. 106, 15.05.1877,
- *Monitorul oficial al României*, nr. 118, 27.05.1877.

2. Sinteze și lucrări de de specialitate

- Adăniloae, Nichita, *Independența națională a României*, Edit. Academiei, București, 1986.
- Manea, Mihai, Teodorescu, Bogdan, *Istoria românilor. De la 1821 până la 1989*, EDP RA, București, 1994.

CUM PUTEM SĂ STIMULĂM GUSTUL PENTRU LECTURĂ LA ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

P.I.P. Ciofalcă Mihaela Cristina
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu”,
Alexandria

Școala on-line... Experiențe de învățare mediate. Un mediu educațional tehnologizat, care oferă acces la surse informaționale și de comunicare/socializare, într-o lume a reprezentărilor complexe.

În situația dată, mai mult ca oricând, este necesar să punem sub semnul congruenței cele două domenii: tehnologia și învățarea. Direcțiile de convergență între acestea au fost analizate de către Ciprian Ceobanu, autorul subliniind faptul că tehnologia nu trebuie privită doar ca sursă de informare, ci și ca suport sau ca mediu al învățării, devenind un partener al procesului educativ de tip e-learning și m-learning în școală sau acasă.

De mult timp utilizez tehnologia ca sursă media în cadrul orelor, fiindcă am înțeles care sunt oportunitățile atât ale e-learningului (cu ajutorul unui calculator conectat la Internet), cât și ale m-learningului (realizat cu ajutorul telefonului mobil și al tabletei). Voi reuși oare să-i motivez să citească o carte nou apărută, să exerseze competența de a intra în dialog personal cu textul, de a avea reacții și atitudini în fața lui, sau de a se raporta la alte texte citite de ei?

În vederea dezvoltării gustului pentru lectură vă prezint câteva modalități de realizare a acestui lucru:

➤ **Lista de lecturi** – este metoda ce pornește de la întrebarea *Care e cartea pe care aș dori să o citesc/ să o recitesc și de ce tocmai pe aceasta?*

Se notează titlurile sugerate de elevi pe foi de flipchart și se constituie o listă de lecturi.

Lista de cărți e o metodă utilă în stârnirea interesului pentru lectură suplimentară, elevul având posibilitatea să aleagă pentru sine și pentru colegi cărți pe care el le consideră captivante, motivându-și alegerea în funcție de elementele paratextuale oferite de listă și de experiența proprie.

➤ **Semnul de carte** - după lectura interiorizată a textului, li se cere elevilor să completeze un semn de carte care să conțină 5 sarcini de lucru : notarea primei reacții la lectură , notarea ideii

¹⁶ M.Manea, B. Teodorescu, op.cit. p.135

reținute, a unei nedumeriri sau a unei întrebări stârnite de text, a unui titlu de carte de care își amintesc în timpul lecturii, a cărții pe care ar fi ales- o ei pentru a ieși din labirint.

Copacul valorilor- se desenează un copac al personajelor , pe frunze se scrie numele personajului, iar pe fructe, valorile după care se manifestă. Este o metodă care îi ajută să descopere și să conștientizeze valorile personajelor.

Anticipări : reprezintă o metodă la care elevii lucrează pe grupe sau individual. Pornind de la titlul textului, elevii fac predicții în legătură cu tema textului, folosind jumătăți de pagini ce vor fi revăzute după parcurgerea textului. Cei ce au dat răspunsuri apropiate de tema textului își vor motiva opțiunea. Rolul profesorului este de îndrumător , încurajând pluralitatea răspunsurilor, creând o atmosferă propice discuției, respectând autonomia și opiniile elevilor etc.

Metoda cadranelor- se împarte tabla în 4 părți și se dau elevilor următoarele cerințe : în primul cadran să realizeze un desen al personajului , în cadranul al doilea să noteze sentimentele trezite de personaj, în al treilea cadran , să dea un sfat personajului, iar în ultimul, să dea un alt nume personajului, pornind de la trăsăturile acestuia.

Prelungirea prin scriere- activitatea se poate organiza pe echipe, fiecare echipă având ca sarcină de lucru să compună un text care să se înscrie în logica operei, de exemplu: să conceapă un capitol suplimentar, o scrisoare adresată de un personaj altui personaj sau chiar adresată de cititor personajului principal.

Roluri acordate cititorilor- presupune regrouparea clasei în grupuri de câte 4- 5 elevi și de la care se așteaptă să citească aceeași carte, jucând mai multe roluri : **animatorul, lămuritorul, ilustratorul, regizorul, cercetătorul, magicianul cuvintelor , sintetizorul.**

Jocuri: În papucii eroului meu - fiecare elev își alege un erou, apoi îi descrie calitățile. Jocul se poate desfășura ca o ghicitoare în care participantul prezintă ce poate/ce știe/ce este eroul ales iar ceilalți copii încearcă să-i ghicească numele.

Eroul meu poate

Eroul meu este

Eroul meu știe

În încheiere se discută despre importanța unor astfel de persoane/personaje în viața noastră.

Scriere liberă (FREEWRITING)- cinci minute participanții scriu liber, fără să se oprească sau să se cenzureze, despre tot ce le vine în minte legat de tema „Povești cu și despre eroi”. Prin această tehnică am urmărit să propun o deschidere spre temă. Scrierea liberă este o tehnică de declanșare a creativității, de formare a abilității de ordonare a gândurilor și de orientare a imaginației. Aplicarea freewritingului servește acumulării de idei, orientării spre un subiect, într-o abordare personală.

Miron Costin sublinia că nu există un ideal nobil la fel ca “citiul cărților”, de aceea elevii trebuie să înțeleagă că a citi o carte înseamnă a pătrunde într- un univers de gânduri, idei și sentimente ce îmbogățesc mintea și sufletul.

O doză mare de perseverență și un ocean de dragoste vor putea modela munca dascălului, deoarece prin dragoste, el este chemat să crească și să educe Omul, iar lectura este și ea o fărâamă din tot ce reprezintă munca dascălului, vizibilă și capabilă să străbată barierele timpului. În final, vreau să menționez că nu viteza și cantitatea, nici platformele/aplicațiile în sine ar asigura relevanță în sfera educațională, ci mai ales factorul uman aflat de o parte și de alta a ecranului. De aceea, pot spune cu sinceritate că această situație pandemică m-a provocat să îmi reinventez resursele didactice și să îmi revitalizez actul educativ, mai ales că elevii mei sunt încântați de faptul că un profesor le vorbește în „limbajul” lor.

Bibliografie:

- Crăciun, Corneliu, Metodica predării limbii române în învățământul primar, Editura Emia, Deva, 2002
- Alexandru, Gheorghe, Șincan, Eugenia, Îndrumător metodic pentru învățători, părinți și elevi, Editura „M. Duțescu”, 1993

9 MAI – triplă semnificație: Ziua Europei, a Independenței României și sfârșitul celui de-al doilea război mondial

**Profesor: Mușat Daniela Ionela,
Liceul Teoretic "Constantin Noica", Alexandria**

În fiecare an, pe data de 9 mai se sărbătorește Ziua Europei. Pe lângă această semnificație, 9 mai marchează și Ziua Independenței României și sfârșitul celui de-al doilea război mondial. Ziua Uniunii Europene este marcată prin declarația de la 9 mai 1950, a ministrului francez de externe Robert Schuman, prin care propunea un plan de colaborare economică între Franța și Germania, pentru eliminarea rivalităților seculare dintre cele două state. Decizia a fost luată de Consiliul European de la Milano, în 1985.

Pe parcursul istoriei, data de 9 mai a marcat evoluția României de trei ori, respectiv proclamarea independenței de stat a României la 9 mai 1877, Victoria Coaliției Națiunilor Unite în cel de-al Doilea Război Mondial la 9 mai 1945 și Ziua Europei.

9 mai – Ziua Independenței

Proclamarea independenței statale la 9 mai 1877 nu a fost un act spontan ci o încununare a eforturilor din acei ani, o aruncare peste bord a ultimei verigi a suzeranității otomane.

În acea zi memorabilă, Mihail Kogălniceanu, declara în Parlamentul țării: „suntem independenți, suntem națiune de sine statatoare”.

Independența astfel proclamată trebuia consfințită și apărată pe câmpul de luptă spre a putea fi impusă forțelor militare turcești și recunoscută apoi de puterile europene

9 Mai – Ziua Victoriei în cel de-al doilea Război Mondial

Cel de-al doilea eveniment care marchează ziua 9 mai, este în anul 1945, când Aliații din cel de-al doilea război mondial au obținut victoria împotriva Germaniei naziste, punând astfel capăt celei mai pustiitoare conflagrații din istoria continentului european.

După cucerirea Poloniei, în 1939, liderul nazist Adolf Hitler ordonase pregătirea într-un timp cât mai scurt a unei ample campanii în vest, iar pentru a-și crea condiții favorabile în vederea acțiunilor militare acesta a hotărât să ocupe Danemarca și Norvegia.

Prin cucerirea Danemarcei și a Norvegiei, Germania își asigura baze bune pentru submarine și aviație și condiții favorabile pentru transportul minereului de fier din Suedia, materie primă vitală pentru industria ei de război.

Pentru ocuparea celor două țări, comandamentul german a destinat șapte divizii de infanterie, un regiment blindat și câteva batalioane independente, cărora li se adăugau 1.300 de avioane, constituite în Flota 5 aeriană, precum și forțe ale flotei maritime militare, potrivit lucrării ”Marea conflagrație a secolului XX. Al doilea război mondial” (Editura Politică, București, 1971).

Pe 9 mai anul acesta se împlinesc 77 de ani de la încheierea celui de- al Doilea Război Mondial.

9 Mai – Ziua Europei

Un fragment din textul propunerii prezentate de ministrul francez al afacerilor externe Robert Schuman, care a stat la baza creării Uniunii Europene din ziua de astăzi este următorul: „Pacea mondială nu poate fi asigurată fără a face eforturi creatoare proporționale cu pericolele care o amenință.

Contribuția pe care o poate aduce civilizației o Europă organizată și activă este indispensabilă pentru menținerea unor relații pașnice.... Nu am reușit să realizăm o Europă unită și ne-am confruntat cu războaie”.

În fiecare an, la 9 mai, se celebrează Ziua Uniunii Europene, pentru a marca istorica declarație de la 9 mai 1950 a ministrului francez de externe Robert Schuman, prin care propunea un plan de

colaborare economică între Franța și Germania, pentru eliminarea rivalităților seculare dintre cele două state. Decizia a fost luată de Consiliul European de la Milano, în 1985.

Declarația Schuman a stat la baza amplului proces de construcție a unei Europe unite. Statele Beneluxului și Italia s-au alăturat Franței și Germaniei și, la 18 aprilie 1951, a fost semnat Tratatul de la Paris, care instituia Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului (CECO) între Germania, Franța, Belgia, Italia, Luxemburg și Olanda. Aceste state au semnat, la 25 martie 1957, Tratatul de la Roma, care instituia Comunitatea Economică Europeană (CEE).

Ulterior, la acest complex proiect de construcție europeană s-au alăturat Irlanda, Marea Britanie și Danemarca (1973), Grecia (1981), Spania și Portugalia (1986), Suedia, Austria și Finlanda (1995), iar la 1 mai 2004, noi zece state: Cehia, Ciprul, Estonia, Letonia, Lituania, Malta, Slovacia, Slovenia, Polonia și Ungaria, la 1 ianuarie 2007 Bulgaria și România și la 1 iulie 2013 întră Croația. Regatul Unit al Marii Britanii semnalează intenția de a părăsi Uniunea printr-un referendum în iunie 2016 și părăsește Uniunea Europeană la 1 februarie 2020. Uniunea Europeană are în prezent 27 de state membre.

Bibliografie:

Păun Nicolae, Bădilă Ana Raluca, Dincolo de Europa- Conferința de Pace de la Paris, 1946. Ed. Presa Universitară Clujeană, 2018

<https://eur-lex.europa.eu/content/news/Brexit-UK-withdrawal-from-the-eu.html?locale=ro>

9 MAI – ZIUA EUROPEI, A INDEPENDENȚEI ROMÂNIEI ȘI SFÂRȘITUL CELUI DE-AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL

Mîrtîcu Elena Rozalinda

Bibliotecar – Liceul Tehnologic Nicolae Bălcescu, Alexandria

Ziua Europei, Ziua Independenței proclamată în 1877 și Victoria Coaliției Națiunilor Unite în cel de-al Doilea Război Mondial 1945 – sunt motivele de sărbătoare pentru poporul român, în ziua de 9 mai.

Proclamarea independenței statale la 9 mai 1877 nu a fost un act spontan ci o încununare a strădaniilor tot mai numeroase din acei ani, o aruncare peste bord a ultimei verigi a suzeranității otomane.

În acea zi memorabilă, Mihail Kogălniceanu, declara în Parlamentul țării: ‘suntem independenți, suntem națiune de sine stătătoare’. Independența astfel proclamată trebuia consfințită și apărată pe câmpul de luptă spre a putea fi impusă forțelor militare turcești și recunoscută apoi de puterile europene. Al doilea eveniment se referă la ziua de 9 mai 1945, zi în care Aliații din cel de-al doilea război mondial au obținut victoria împotriva Germaniei naziste, punând astfel capăt celei mai pustiitoare conflagrații din istoria continentului european.

Cel de al treilea eveniment este ZIUA EUROPEI – ‘Pacea mondială nu poate fi asigurată fără a face eforturi creatoare proporționale cu pericolele care o amenință. Contribuția pe care o poate aduce civilizației o Europă organizată și activă este indispensabilă pentru menținerea unor relații pașnice.... Nu am reușit să realizăm o Europă unită și ne-am confruntat cu războaie’.

Ziua Europei

În fiecare an, la 9 mai, se serbează Ziua Uniunii Europene, pentru a marca istorica declarație de la 9 mai 1950 a ministrului francez de externe Robert Schuman, prin care propunea un plan de colaborare economică între Franța și Germania, pentru eliminarea rivalităților seculare dintre cele două state.

Ziua de 9 mai are pentru poporul român o triplă semnificație. Pe lângă Ziua Independenței proclamată în 1877, românii sărbătoresc Victoria Coaliției Națiunilor Unite în cel de-al Doilea Război Mondial la 9 mai 1945, dar și Ziua Europei.

În evoluția multimilenară a poporului român, evenimentele de la 9 mai 1877 și 9 mai 1945, precum și Ziua Europei se înscriu ca momente glorioase ale luptei românilor pentru libertate, unitate și independență. Sărbătorirea zilei de 9 mai este pentru poporul nostru un prilej de îndreptare a gândurilor pline de recunoștință către generațiile de luptători și eroi pentru dreptate socială, libertate, unitate și independență.

BIBLIOGRAFIE

- Istoria românilor, Cornelia Bold, Craiova, 2019

9 mai - ziua Europei

Prof. Ivan Daniela
Școala Gimnazială Nr. 1 Mârzănești

Ziua de 9 mai este o dată cu multiple semnificații - Ziua Independenței României, sfârșitul celui de al II-lea război mondial și Ziua Europei. În fiecare an, la 9 mai, pe tot cuprinsul continentului se serbează Ziua Europei, pentru a marca istorica declarație din 9 mai 1950 a ministrului francez de externe, Robert Schuman, prin care propunea un plan de colaborare economică între Franța și Germania, pentru eliminarea rivalităților seculare dintre cele două state. Decizia serbării Zilei Europei în fiecare an, la 9 mai, a fost luată de Consiliul European de la Milano, din 1985.

Simbolurile Uniunii Europene sunt: drapelul, imnul, deviza, moneda unica euro și Ziua Europei, 9 mai. (Art. I-8, Tratatul de instituire a unei Constituții pentru Europa).

Steagul

Steagul, cu cele 12 stele, așezate în cerc, pe un fond albastru, înseamnă unitatea și identitatea popoarelor Europei. Cercul reprezintă solidaritatea și armonia, iar stelele, în număr de 12, reprezintă perfecțiunea (și nu numărul statelor membre UE cum s-ar putea crede). Istoria steagului începe în 1955. Întâi, el a fost folosit de Consiliul Europei, organizație internațională apărătoare a drepturilor omului și valorilor culturale europene. În anul 1985, statele membre UE l-au adoptat ca steag al Comunităților Europene (CEE), începând cu 1986 el este utilizat de către toate instituțiile Uniunii Europene.

Imnul

Tot Consiliul Europei a fost cel care a decis, în 1972, ca "Odă bucuriei" (ultima parte a Simfoniei a IX-a de Beethoven) să devină imnul său, iar în 1985, Statele Membre UE l-au adoptat, și ele, ca imn oficial al Uniunii Europene. Uniunea Europeană nu a urmărit, prin această decizie, să înlocuiască imnurile naționale ale Statelor Membre. Alegerea acestei melodii ca imn subliniază aspirația spre valorile comune, unitatea în diversitate și idealurile de libertate, pace și solidaritate care stau la baza Uniunii Europene.

"Unitate în diversitate"

"Unitate în diversitate" este deviza Uniunii Europene. A fost folosită pentru prima dată în anul 2000 și a fost pentru prima dată menționată oficial în Tratatul de instituire a unei Constituții pentru

Europa, încheiat în 2004. Articolul I – 8 enumeră simbolurile UE. Semnificația devizei este ca, prin Uniunea Europeană, europenii își unesc eforturile pentru a lucra împreună pentru menținerea păcii și pentru prosperitate, și ca numeroasele culturi, tradiții și limbi diferite care coexistă în Europa sunt un atu pentru continentul nostru. Deviza apare în cele 20 de limbi oficiale în postere publicate cu ocazia zilei de 9 mai, Ziua Europei.

Moneda unică - euro

La originea conceptului de monedă unică se află tratatele care stau la baza Uniunii Europene. Tratatul de la Roma (1957) declara ca piața comună este unul dintre obiectivele Comunității Europene ce va contribui la o “uniune mai strânsă între popoarele Europei”. Tratatul Uniunii Europene (1992 - Maastricht) introduce Uniunea Economică și Monetară și pune bazele monedei unice. Iar în decembrie 1995, Consiliul European de la Madrid decide ca moneda unică să poarte numele de “euro”.

Începând cu 1 ianuarie 2002, Euro a intrat propriu-zis în circulație și în buzunarele cetățenilor europeni. În acel moment, doar 12 din cele 15 state membre au adoptat-o, ulterior li s-a alăturat Grecia. Euro a devenit un simbol al Uniunii Europene. Monedele și bancnotele naționale ale statelor din Zona Euro au fost scoase din circulație pe 28 februarie 2002.

Reprezentarea grafică a monedei unice a fost inspirată de litera grecească epsilon, ea trebuind să facă legătura atât cu leaganul civilizației și democrației europene, cât și cu prima litera din cuvântul “Europa”. Cele două linii paralele din simbolul grafic sunt un indicator al stabilității euro.

Ziua Europei - 9 mai

Ziua de 9 mai 1950 a reprezentat primul pas către crearea a ceea ce este astăzi Uniunea Europeană. În acea zi, la Paris, Ministrul de Externe al Franței, Robert Schuman, a citit presei internaționale o declarație prin care chema Franța, Germania și celelalte popoare ale Europei să își unească producțiile de oțel și cărbune, ca “prima fundație concretă a unei federații europene”.

Propunerea lui avea ca scop crearea unei comunități în cadrul căreia membrii să își pună sub control comun producția de oțel și cărbune, ca bază a puterii lor militare, în scopul evitării izbucnirii unui nou război. Țările cărora li se adresa în primul rând aceasta provocare - Franța și Germania - fuseseră în război timp de aproape 100 de ani, iar cel de-al doilea război mondial aproape că le distrusese. În 1985, când proiectul construcției europene era deja clar conturat, cele zece state membre care formau la acea dată Comunitatea Europeană, au hotărât ca ziua de 9 mai să devină Ziua Europei.

Data de 9 mai a fost aleasă ca Ziua Europei de Consiliul European de la Milano, din 1985, apreciindu-se că punctul de pornire al construcției Europei unite a fost declarația prin care, la 9 mai 1950, Robert Schuman, ministrul de Externe al Franței, a propus Germaniei, vechi inamic al țării sale, dar și altor state, să contribuie la realizarea “unei solidarități de facto” și să pună “bazele concrete ale unei federații europene indispensabile pentru menținerea păcii”. Lua, astfel, sfârșit o lungă istorie de confruntări sângeroase și se inaugura o nouă etapă în evoluția continentului nostru, bazată nu pe forță și violență, ci pe cooperare economică și armonizare legislativă. Dând curs apelului lui Robert Schuman, șase țări - Belgia, Franța, Germania, Italia, Luxemburg și Olanda - au semnat, la 18 aprilie 1951, Tratatul de la Paris privind prima dintre comunitățile europene, Comunitatea Economică a Cărbunelui și Oțelului (CECO). Ulterior, cele șase state au decis să edifice o comunitate economică, bazată pe libera circulație a bunurilor, persoanelor, serviciilor și capitalurilor și, în 1957, prin Tratatul de la Roma, au înființat Comunitatea economică Europeană, precursora a Uniunii Europene de astăzi.

„Pentru a înțelege Europa trebuie să fii geniu sau francez”, spunea secretarul de stat american Madeleine Albright (1998) și putem afirma ca cel puțin o dată în istoria UE acest lucru chiar a fost adevărat. Comparând Europa de astăzi cu aceea care era acum mai bine de 50 de ani nu trebuie să fi geniu și nici francez pentru a constata faptul că UE reprezintă un succes postbelic politic deosebit, fiind, însă, în același timp, un proces în continua evoluție.

Lumea de astăzi, într-o continuă și rapidă evoluție, are nevoie de Europa. UE este dovada vie a ceea ce pacea, stabilitatea și prosperitatea pot aduce unui continent altădată măcinat de războaie.

Modelul european arată lumii că o uniune mereu mai strânsă a popoarelor este posibilă în măsura în care se bazează pe valori și obiective comune. Și nu în ultimul rând, trebuie, de asemenea, să ne amintim de ideea care a însoțit permanent demersul lui Monnet: „Noi nu coalizăm state, ci unim oameni!”.

Bibliografie:

- Planul/Declarația Schuman - 9 mai 1950;
- Centrul InfoEuropa, <http://www.infoeuropa.ro>

Activitatea online. Exemple de bune practice

Prof.inv.primar Datcu Adela Carmen
Școala Gimnazială Virgil Mazilescu

Trecerea de la învățarea clasică la cea digitală „se înscrie într-un curent mai larg, cel al digitalizării și al virtualizării culturale”. Proiectarea și desfășurarea activităților de învățare online reprezintă un proces complex ce presupune integrarea instrumentelor și a resurselor în format digital, dintr-o nouă abordare pedagogică. Este evident faptul că noile tehnologii vor genera schimbări majore, atât în ceea ce privește suporturile de învățare, cât și mecanismele de utilizare a acestora din punct de vedere metodologic.

Suporturile culturale actuale, ca și mediul de transmitere a acestora, nu aveau cum să nu fie influențate de inovările tehnologiilor de informare și de comunicare. Cartea veche sau contemporană, tabloul din sala de expoziție sau muzeu, concertul sau un spectacol oarecare pot fi consultate/ascultate/apreciate și prin intermediul „dubletelor” digitale ce ne parvin fie prin intermediul unor suporturi informatice (DVD-uri, de pildă), fie prin magistralele internetului. Mai toată cultura clasică a fost transpusă, din punctul de vedere al transmisibilității acesteia, și într-o versiune digitalizată. Cum este firesc, și suporturile curriculare au fost influențate de aceste evoluții. Învățământul nostru dispune deja de numeroase ocazii de instruire pe bază de calculator (secvențe sau lecții facilitate de calculator, platforme specializate în care unele materii sunt stocate etc.). Ideea introducerii învățării pe bază de suport informatic se așază pe un orizont de așteptare care ar putea favoriza sau motiva învățarea», preciza Constantin Cuceș.

Proiectarea și desfășurarea activităților de învățare online este un proces complex ce presupune integrarea instrumentelor și a resurselor în format digital, dintr-o nouă abordare pedagogică. Aceasta impune crearea unui nou design al situațiilor de învățare care să permită parcurgerea curriculumului, facilitarea asimilării noilor conținuturi, precum și activizarea și motivarea elevilor, stimularea interesului elevilor pentru cunoaștere.

Preocuparea pentru crearea unui cadru în care elevii să învețe cu plăcere limba franceză, în actualul context social, m-a determinat să parcurg o serie de cursuri prin intermediul cărora am exersat integrarea în lecții a unor instrumente digitale atractive, care s-au dovedit a fi și eficiente. Iată câteva exemple puse în practică:

- Crearea un avizier virtual utilizând aplicația Padlet: padlet.com. Această aplicație, ușor de utilizat, mi-a permis colaborarea cu elevii, prin postarea de materiale (teme, diverse sarcini de lucru, proiecte) și oferirea/primirea feedback-ului.
 - Crearea unui avatar virtual accesând www.voki.com/. Această aplicație le-a permis elevilor să-și exerseze exprimarea orală în limba franceză, ajutându-i, chiar și pe cei timizi, să-și învingă teama de a vorbi în public.
 - Realizarea unui „nor de cuvinte” prin intermediul aplicației WordArt: wordart.com. Elevii au reușit să rețină mai ușor cuvinte-cheie, termeni, noțiuni, definiții, conferindu-le culori și forme speciale. Aplicația poate fi introdusă ca suport în învățare, în diferite momente ale lecției(reactualizare, fixare, evaluare formativă).
 - Crearea de scheme, în mod interactiv, utilizând aplicația Mentimeter: www.mentimeter.com. Astfel, putem lansa o întrebare elevilor pentru a afla răspunsul în timp real. Răspunsurile se vor aranja și sub formă de nor, dacă am ales aceasta opțiune, în prealabil. Întrebările pot viza reactualizarea cunoștințelor, fixarea acestora sau împărtășirea opiniilor, gândurilor, emoțiilor elevilor referitoare la anumite aspecte din cadrul secvențelor didactice.
 - Culegerea și organizarea ideilor accesând jamboard.google.com/. Cu ajutorul tablei digitale Jamboard, am reușit să culeg feedback-ul oferit de elevii, să organizez ideile pe mai multe pagini, astfel încât acestea să poată fi vizualizate și reținute mai ușor. Este, de asemenea, și o mod eficient de a observa sistematic progresul.
 - Crearea de teste prin intermediul aplicației Quizizz: quizizz.com/. Acest instrument digital de evaluare a elevilor s-a dovedit a fi util, încurajând totodată autoevaluarea. Raportul, care se generează automat la finalul testului, ne oferă indicatori relevanți prin raportare la rezultatele cantitative și calitative obținute de elevi.
- Așadar, avem posibilitatea de a monitoriza cu ușurință progresul în învățare și de a interveni prompt în vederea remedierii sau recuperării.

În urma integrării acestor instrumente digitale în lecțiile de limba franceză, am constatat o îmbunătățire la nivelul procesului instructiv-educativ, în ansamblu. Un impact pozitiv s-a produs asupra elevilor, astfel:

- sunt mai motivați să lucreze și să-și ducă la îndeplinire sarcina de lucru;
- devin mai activi, dorindu-și îmbunătățirea propriilor abilități și competențe;
- învață mai rapid, fără a depune un efort prea mare;
- gestionează și rezolvă cu mai mare ușurință problemele apărute;
- primesc feedback imediat cu privire la ceea ce au realizat, observând și progresul.

În concluzie, noile tehnologii vor genera schimbări majore, atât în ceea ce privește suporturile de învățare, cât și mecanismele de utilizare a acestora din punct de vedere metodologic.

Bibliografie

www.elearning.ro/manualul-digital-perspectiva-pedagogica
<https://iteach.ro/pg/cursuri/view/74796/>
tribunainvatamantului.ro/2013/07/11/manualul-digital-constantin-cucos/
www.teachtoday.de/ro/Informare/Jocuri_digitale/2526_nv_area_prin_joc.htm

CĂLĂTORIND PRIN EUROPA: IMPORTANȚA ROLULUI MANAGERIAL AL CADRULUI DIDACTIC

Prof.dr. BEȘCU MONICA MIHAELA

Grădinița cu P.P. Ion Creangă, structura Grădinița cu P.P. nr.10 Alexandria, județ Teleorman

Călătorind prin Europa și făcând o analiză obiectivă a învățământului am ajuns la a fi de acord cu rolurile manageriale ale cadrului didactic în clasa de elevi. Așadar ne dorim ca în această zi specială să vorbim despre tot, despre tot ce înseamnă Europa și învățământul preuniversitar. Se impune o necesitate acerbă de identificare a profilului personologic la cadrul didactic capabil de organizarea activităților într-un sistem impunător. Acestea sunt motivații ce ne-au determinat să aducem în discuție cadrul didactic ca manager.

Majoritatea analizelor care s-au circumscris problemelor anterioare au evidențiat o serie de multiplicări ale planurilor de referință implicate în acțiunea educativă. Sinteza logică a materialelor investigate ne permite să relevăm **următoarele roluri** (comportamente fundamentale) ale cadrului didactic în activitatea instructiv-educativă cu clasa de elevi:

planificare: activitățile cu caracter instructiv și educativ, determină sarcinile și obiectivele pe variate niveluri, își structurează conținuturile esențiale și alcătuiește orarul clasei, etc.;

organizare: activitățile clasei, fixează programul muncii instructiv-educative, structurile și formele de organizare. Cousinet a atribuit educatorului sarcina de a constitui și determina climatul și mediul pedagogic;

comunicare: informațiile științifice, seturile axiologice sub forma mesajelor, stabilește canalele de comunicare și repertoriile comune. Activitatea educativă implica de altfel și un dialog perpetuu cu elevii ilustrat prin arta formulării întrebărilor dar și prin libertatea acordată elevilor în structurarea răspunsurilor (merită să subliniem de asemenea și stimularea elevilor în facilitarea procesului de punere a întrebărilor). Dialogul elev-profesor necesită un climat educațional stabil, deschis și constructiv;

conducere: activitatea desfășurată în clasă direcționând procesul asimilării dar și al formării elevilor prin apelul la Normativitatea educațională. Durkheim definește conduita psiho-pedagogică a educatorului prin intermediul noțiunii de "dirijare" care facilitează construcția sentimentelor și a ideilor comune;

coordonare: în globalitatea lor activitățile instructiv-educative ale clasei, urmărind în permanență realizarea unei sincronizări între obiectivele individuale ale elevilor cu cele comune ale clasei, evitând suprapunerile ori risipa și contribuind la întărirea solidarității grupului;

îndrumare: elevii pe drumul cunoașterii prin intervenții punctuale adaptate situațiilor respective, prin sfaturi și recomandări care să susțină comportamentele și reacțiile elevilor;

motivare: activitatea elevilor prin formele de întăriri pozitive și negative; utilizează aprecierile verbale și reacțiile nonverbale în sprijinul consolidării comportamentelor pozitive; orientează valoric prin serii de intervenții cu caracter umanist tendințele negative identificate în conduitele elevilor; încurajează și manifestă solidaritate cu unele momente sufletești ale clasei;

consiliere: elevii în activitățile școlare dar și în cele extrașcolare, prin ajutorare, prin sfaturi, prin orientarea culturală și axiologică a acestora. Un aport deosebit îl are intervenția educatorului în orientarea școlară și profesională dar și în cazurile de patologie școlară

control: elevii în scopul cunoașterii stadiului în care se află activitatea de realizare a obiectivelor precum și nivelele de performanță ale acestora. Controlul nu are decât un rol reglator și de ajustare a activității și atitudinii elevilor

evaluare: măsura în care scopurile și obiectivele dintr-o etapă au fost atinse prin instrumente de evaluare sumativă, prin prelucrări statistice ale datelor recoltate și prin elaborarea sintezei aprecierilor finale. Judecățile valorice pe care le va emite vor constitui o bază temeinică a procesului de caracterizare a elevilor.

Concluzia pe care o putem trage analizând succinta trecere în revistă a principalelor tipuri de comportamente presupuse de acțiunile și intervențiile pedagogice ale cadrelor didactice (prezentarea a fost realizată într-o manieră globală fără apelul la vreun criteriu ori vreun indicator ferm) este aceea că majoritatea acestora sunt de natură managerială. Procesul de conducere, managementul, fiind o caracteristică a oricărei activități organizate dar și a oricărei acțiuni ce tinde către eficiența maximă, prezintă o serie de trăsături și funcții comune, identificabile și într-o analiză efectuată asupra clasei de elevi.

Bibliografie:

1. Mucchielli, A., 2002, *Arta de a influența. Analiza tehnicilor de manipulare*, Editura Polirom, Iași.
2. Neacșu, I., 1990, *Instruire și învățare*, Editura Științifică, București.

9 MAI ÎN CONTEXT ROMÂNESC ȘI EUROPEAN

Profesor Buga Ionela Mădălina
Liceul Teoretic „Ioniță Asan”, Caracal, Olt

Pentru România, ziua de 9 MAI, declarată ZIUA EUROPEI, are o triplă semnificație, în context european:

- ✚ 9 MAI 1977 – România și-a declarat independența de sub Imperiul Otoman.
- ✚ 9 MAI 1945 – forțele germane capitulau, în fața S.U.A. și a Rusiei, România ieșind învinsă, la încheierea celui de al doilea război mondial.
- ✚ 9 MAI 1950 – apariția unei organizații internaționale, care va preceda Uniunea Europeană.

România a semnat, la 4 aprilie 1877, Convenția cu Rusia, în contextul prefigurării conflictului din Balcani. Potrivit documentului, trupele rusești erau lăsate să treacă pe teritoriul României, respectându-se integritatea teritorială a țării. Rusia a considerat însă că România nu era un stat independent și că nu avea valoare juridică. Astfel, acestea au trecut Prutul înainte de aprobarea de către Parlament a Convenției. La 6/18 aprilie, România s-a mobilizat. Trupele otomane au început bombardarea localităților românești de pe malul Dunării la 21 aprilie/8 mai, artileria română a răspuns a doua zi atacului, bombardând Vidinul și Turtucaia. România a intrat astfel în stare de război cu turcii. Deși Independența României a fost proclamată în Parlament de Mihail Kogălniceanu, a fost necesar ca neatârarea să fie cucerită pe câmpul de luptă.

La începutul celui de al doilea război mondial, după o perioadă de neutralitate de mai bine de un an, în decursul căreia Regatul României a permis evacuarea guvernului, tezaurului, dar a cedat importante teritorii aliaților de atunci ai Germaniei naziste, anume URSS, Ungaria și Bulgaria, odată cu venirea la putere a lui Ion Antonescu, România s-a aliat oficial cu Puterile Axei, în octombrie 1940. Sub pretextul de a recupera teritoriile amputate, intră în iunie 1941 în război, de partea acestora, împotriva URSS, care va duce armata română până în stea din nordul Caucazului și înapoi. La data de 23 august 1944, armata sovietică fiind deja în Moldova de nord, încă din luna martie, Regele Mihai I decide înlăturarea mareșalului Antonescu, dacă acesta va refuza semnarea armistițiului cu Aliații. În urma refuzului Conducătorului Statului, Ion Antonescu, de a executa

cerința regală, Regele Mihai I-a destituit și l-a arestat, iar România a trecut de partea Aliatilor, alături de care a participat la luptele contra armatelor naziste. Pentru România participarea la cel de-al doilea război mondial s-a încheiat la semnarea Tratatului de pace de la Paris (1947) ca stat învins, cu Basarabia, Nordul Bucovinei și sudul Dobrogei (Cadrilaterul) pierdute definitiv dar, cu recuperarea Transilvaniei.

Declarația rostită la 9 mai 1950 de Robert Schuman, ministrul francez al afacerilor externe, a rămas înscrisă în istoria construcției europene drept „declarația Schuman”. Textul prevedea crearea unei Comunități a cărbunelui și oțelului, ai cărei membri urmau să-și gestioneze împreună aceste două resurse. Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului (CECO), înființată de Franța, Germania, Italia, Țările de Jos, Belgia și Luxemburg, a fost prima dintr-o serie de instituții europene supranaționale care au stat la baza Uniunii Europene de astăzi. Țările Europei erau determinate să caute modalități de a evita un alt război. Au ajuns la concluzia că prin punerea în comun a producției de cărbune și oțel (conform Declarației), un eventual război între Franța și Germania ar putea fi evitat. Reunirea intereselor economice, dințările implicate, a contribuit la creșterea standardelor de viață și la crearea unei Europe mai unite. Posibilitatea de a adera la CECO le-a fost oferită și altor țări.

Ziua Europei aniversează semnarea unui plan ambițios de asigurare a păcii pe termen lung în Europa postbelică, care este considerat începutul a ceea ce reprezintă acum Uniunea Europeană. Importanța eforturilor pentru pace în Europa este cu atât mai evidentă acum, când subliniem unitatea și solidaritatea noastră cu Ucraina.

În luna mai, instituțiile Uniunii Europene (UE) invită publicul larg să participe la o gamă largă de activități online și la fața locului, în toate statele membre ale UE, precum și la sediile instituțiilor UE din Bruxelles, Luxemburg și Strasbourg.

Ziua Europei sărbătorește realizările și unitatea Europei și comemorează semnarea Declarației Schuman din 9 mai 1950. Aceasta a descris un plan ambițios pentru a asigura pacea pe termen lung în Europa, după al doilea război Mondial, fiind considerată piatra de început a Uniunii Europene de azi. În 2022, Europa rămâne unită în acțiunile sale în favoarea păcii și sprijină europenii de pretutindeni.

BIBLIOGRAFIE

1. <https://www.europarl.europa.eu/europe-day/ro/>
2. https://european-union.europa.eu/principles-countries-history/history-eu/1945-59/schuman-declaration-may-1950_ro
3. <https://www.mediafax.ro/cultura-media/9-mai-o-zi-importanta-pentru-romani-semnificatia-multipla-a-acestei-zile-de-a-lungul-istoriei-19122637>
4. https://romania.representation.ec.europa.eu/news/preajma-zilei-europei-celebrata-la-9-mai-reprezentanta-comisiei-europene-lanseaza-campania-chipurile-2022-05-06_ro
5. https://www.romaniatv.net/9-mai-ziua-independentei-de-stat-a-romaniei-celebrare-importanta-pentru-to-i-romanii_473160.html
6. https://ro.wikipedia.org/wiki/Participarea_Rom%C3%A2niei_la_Al_Doilea_R%C4%83zboi_Mondial

EUROPA - TRECUR, PREZENT ȘI VIITOR

**Marinela Rușanu,
EUROPE DIRECT Teleorman**

Ziua de 9 mai este o zi cu mare încărcătură istorică pentru România. Dacă alte țări, din Uniunea Europeană, în această zi, aniversează doar Ziua Europei, noi, poporul român, lăsăm istoria să ne amintească că-n această zi la 1877, Mihail Kogălniceanu, ministrul de externe de la acea vreme, printr-un discurs memorabil, proclama independența României în uralele membrilor Guvernului României. Însă aceasta victorie nu s-a câștigat ușor, ci cu jertfa a peste 10.000 de ostași. Tot la 9 mai, dar în anul 1945, o zi controversată, după unii istorici România a pierdut, după alții a câștigat, cert este că atunci a luat sfârșit cel de-al II-lea Război Mondial pe continentul european.

Însă ziua de 9 mai, 1950, rămâne cea mai importantă zi din istoria Uniunii Europene. Începând cu anul 2007, România este membră a UE, iar de atunci sărbătorim pacea și unitatea în Europa - Ziua Uniunii Europene, pentru a marca, astfel, istorica Declarație de la 9 mai 1950 a ministrului francez de externe Robert Schuman, prin care propunea un plan de colaborare economică între Franța și Germania, pentru eliminarea rivalităților seculare dintre cele două state pentru a construi împreună un viitor mai bun. Având în vedere că în noua structură statele membre urmau să ia împreună deciziile privind cărbunele și oțelul Europei, nicio națiune nu mai putea construi arme fără ca celelalte să afle.

Propunerea lui Robert Schuman este considerată a fi piatra de temelie a Uniunii Europene. Decizia a fost luată de Consiliul European de la Milano, în 1985.

Ziua Europei aniversează semnarea, de către membrii fondatori ai UE, Belgia, Franța, Germania, Italia, Luxemburg și Țările de Jos, unui plan ambițios – ”Declarația Schuman” de asigurare a păcii pe termen lung în Europa postbelică, care este considerat începutul a ceea ce reprezintă acum Uniunea Europeană.

Pionierii UE au fost campioni ai valorilor fundamentale pe care se întemeiază Uniunea Europeană: libertate, democrație și egalitate, respect pentru demnitatea umană, drepturile omului și statul de drept solidaritate și protecție pentru toți.

În prezent această uniune politică și economică, numită general Uniunea Europeană, este formată din 27 de state membre (Germania, Franța, Italia, Țările de Jos, Belgia, Luxemburg, Danemarca, Irlanda, Grecia, Spania, Portugalia, Austria, Finlanda, Suedia, Cehia, Cipru, Estonia, Letonia, Lituania, Ungaria, Malta, Polonia, Slovenia, Slovacia, Bulgaria, Croația și România) situate în principal în Europa. Persoanele care trăiesc în UE au drepturi și beneficii importante, cum ar fi următoarele: sunt protejate împotriva discriminării pe orice motiv, inclusiv pe criterii de sex, rasă, religie, origine etnică sau socială, handicap, vârstă sau orientare sexuală; au dreptul la protecția datelor cu caracter personal; pot face cumpărături online și pot cumpăra cu încredere articole din orice țară a UE, datorită unei protecții solide a consumatorilor în UE; sănătatea le este protejată de standardele de mediu stricte ale UE, cum ar fi normele privind calitatea aerului și a apei. Datorită pieței unice, persoanele, mărfurile, serviciile și banii pot circula în cele 27 de state membre ale UE aproape la fel de liber ca pe teritoriul unei singure țări.

Tot ceea ce face UE se bazează pe tratate care conțin norme privind funcționarea UE. Acestea au fost convenite în mod voluntar și democratic de toate țările membre. UE acționează în domeniile în care statele membre au autorizat-o să facă acest lucru și în care este justificată o acțiune comună, cum ar fi schimbările climatice sau comerțul la nivel mondial.

Tratatele UE precizează cine poate adopta legi și în ce domenii: UE, guvernele naționale sau ambele. Țările UE sunt responsabile de luarea propriilor decizii și de elaborarea propriilor legi în anumite domenii ale politicilor naționale, cum ar fi industria, sănătatea și educația, iar UE le oferă sprijin. În domeniile în care fie UE, fie guvernele naționale pot acționa, UE poate face acest lucru numai dacă poate acționa într-un mod mai eficient.

Pentru a-și atinge obiectivele, țările UE au creat mai multe instituții (Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Consiliul European, Curtea de Justiție a Uniunii Europene, etc.) care să ia decizii la nivelul UE și apoi să le pună în aplicare.

Astfel, Parlamentul European, Consiliul și Comisia Europeană au lansat, la 9 mai 2021, o dezbatere paneuropeană majoră, *Conferința privind viitorul Europei*, care se va încheia la 9 mai 2022, pentru a permite tuturor persoanelor din întreaga Uniune Europeană să își împărtășească opiniile și speranțele pentru Europa viitorului. În cadrul acesteia au avut loc evenimente în toate țările din uniune, prin organizarea de dezbateri online și în persoană cu subiecte de interes comun. Au fost făcute propuneri pentru îmbunătățirea politicilor în domenii ca: educația, schimbările climatice și mediul, sănătatea, economie, transformare digitală, UE în lume, statul de drept, etc. Platforma a permis tuturor cetățenilor să afle ce se întâmplă pe site-ul web multilingv al conferinței. Mai mult de atât, cetățenii, instituțiile, ONG-urile, etc. au putut chiar să-și organizeze propriile evenimente și apoi să le încarce în platformă. Așadar, se pune accent pe implicarea tuturor cetățenilor. Pentru că *Viitorul Europei* este în mâinile noastre, ale tuturor și va fi exact așa cum îl vom construi!

De asemenea în luna mai, instituțiile UE ne invită să participăm la o gamă largă de activități, online și la fața locului, organizate anul acesta de Ziua Europei în toate statele membre ale UE, precum și la sediile instituțiilor UE din Bruxelles, Luxemburg și Strasbourg. Toate aceste activități, fie că sunt în desfășurare, fie că urmează să se întâmple sunt înregistrate aici: https://europeday.europa.eu/index_ro. Având în vedere că *Anul european al tineretului 2022* aduce în prim-plan tinerii Europei și că vocile cetățenilor au fost amplificate de *Conferința privind viitorul Europei*, nu a existat niciodată un moment mai bun să ne reunim, să discutăm despre provocările cu care ne confruntăm cu toții și să creăm un viitor mai bun pentru Europa, care să ne aducă beneficii tuturor.

Privim cu încredere și speranță spre viitor, pentru că știm că nu suntem singuri și avem certitudinea că împreună suntem mai puternici, uniți în diversitate.

La mulți ani Europa!

Europa, la mulți ani!

Prof.înv.preșc. Bădescu Ruxandra Florentina
Școala Gimnazială Grigore Mihăescu, Vlădești, Grădinița cu PP, Vlădești

Ziua de 9 mai are pentru poporul român o triplă semnificație. Pe lângă Ziua Independenței proclamată în 1877, românii sărbătoresc Victoria Coaliției Națiunilor Unite în cel de-al Doilea Război Mondial la 9 mai 1945, dar și Ziua Europei. În urmă cu 58 de ani, ministrul de Externe al Franței, Robert Schuman, a propus Germaniei, dar și altor state, să pună „bazele concrete ale unei federații europene indispensabile pentru menținerea păcii”. Data de 9 mai a fost aleasă ca zi a Europei de Consiliul European de la Milano în 1985.

România s-a alăturat astfel unei Uniuni de state europene care împărtășesc aceleași valori, având în centru respectul pentru demnitatea umană, democrația, statul de drept și respectarea drepturilor omului și libertăților fundamentale. Uniunea Europeană are drept obiective asigurarea păcii și prosperității. Un învățământ care se vrea european, integrat în Uniunea Europeană, urmărește stimularea interesului copiilor pentru afirmarea de sine și pentru instruirea conform nevoilor și capacităților fiecăruia.

Idealurile și calitatea vieții promovate de Uniunea Europeană ne motivează că putem avea un viitor mai bun alături de oameni care își doresc acest lucru, cu adevărat. Cunoașterea semnificației zilei de 9 mai pentru români, a istoricului Uniunii Europene, a simbolurilor, tradițiilor și obiceiurilor țărilor europene sunt obiective pe care le dorim realizate în urma acestei activități.

9 mai este celebrată în diferite forme în majoritatea școlilor românești. Și în grădinița noastră au fost realizate activități care să puncteze această zi importantă. La grupa mijlocie, am desfășurat activitatea „Europa, la mulți ani!”.

Scopul acestei activități:

- ❖ Conștientizarea apartenenței la marea familie europeană și semnificațiile unui fapt istoric: formarea UE;
- ❖ Cunoașterea modului în care copiii din toate țările Europei sărbătoresc acest eveniment important pentru toți;
- ❖ Realizarea ”Steagului Uniunii Europene”

Obiectivele urmărite:

- ❖ Dezvoltarea sentimentelor de prietenie și colaborare între copii în vederea sărbătoririi unui eveniment European;
- ❖ Să realizeze ”Steagul UE” prin tehnica picturii;
- ❖ Să realizeze o compoziție originală și individuală.

Am folosit următoarele materiale: Steagul UE, fotografii din timpul desfășurării diferitelor acțiuni care vizează sărbătoarea ”Ziua Uniunii Europene”, desene, picturi, colaje, hârtie, carton, pensule, acuarele.

Introducerea în activitate am realizat-o prin prezentarea steagului UE și a unor imagini frumoase din țările Europei pentru a afla lucruri noi și interesante. Am prezentat un videoclip ”LA MULTI ANI, EUROPA! și un material PPT referitor la tripla însemnătate a zilei de 9 mai, precum și

simbolurile, numărul de state membre, și steagul, imnul, deviza UE, precum și unele curiozități despre această uniune. De asemenea, s-a arătat copiilor steagul UE și s-a discutat pe marginea acestuia (culoare, simboluri).

Copiii au realizat și ei ”Steagul UE” prin tehnica picturii. Astfel, folosind coli albe de hârtie, ei au pictat cu acuarele fondul albastru al steagului, după care au decupat după contur cele 12 stelute, pe care le-au lipit sub formă de cerc. Au realizat și desene cu Ziua Europei.

La finalul activității am realizat o expoziție cu lucrările copiilor. Am purtat o discuție cu copiii pe marginea a ceea ce au realizat, am pus întrebări despre Ziua Europei pentru a observa dacă au înțeles semnificația acestui eveniment.

Europa devine o comunitate de state, ce cultivă un set de valori comune și un ideal politic, toate acestea fiind reprezentate prin motto-ul Uniunii Europene : “Unită în diversitate !”, care simbolizează faptul că, prin intermediul Uniunii Europene, populația europeană este unită în promovarea păcii și prosperității, și că diversitatea culturală, de tradiții și limbi a Europei constituie un element pozitiv pentru acest continent, idealul european fiind în sine, o realitate în devenire, care va continua să înflorească în ciuda obstacolelor sorții !

Bibliografie:

http://ec.europa.eu/belgium/news/090423_communication_en.htm

<http://www.consilium.europa.eu/showPage.aspx?id=866&lang=en>

http://europa.eu/festivalofeuropa/index_en.htm

9 MAI TRECUT, PREZENT ȘI VIITOR

Ionescu Marinela
Palatul Copiilor Alexandria

Destinul istoric al mult încercatei noastre țări va fi legat pentru todeauna de ziua de 9 mai.

Acum 132 de ani, pe 9 mai 1877, Adunarea deputaților a proclamat Independența de stat a României, deschizând drumul spre recunoașterea internațională a dreptului națiunii române de a-și alege singură soarta. Începând un cerc istoric, marcat de secole de luptă eroică a țărilor române pentru apărarea identității naționale împotriva eforturilor de subjugare venite din partea marilor imperii vecine: otoman, habsburgic și țarist.

În primăvara anului 1877, armata română aliată cu trupele rusești a triumfat pe câmpul de luptă, obținând victorii după lupte extrem de grele și cucerind pe rând redutele otomane de la Plevna, Grivița, Smârdan și Vidin.

Independența de stat a României s-a câștigat însă doar după plata tributului de sânge a peste 10000 ostași români.

Ziua de 9 mai 1977 a deschis drumul României ca stat suveran, independent spre dezvoltarea economică, socială, culturală, infrastructurală.

După mai bine de o jumătate de secol, pe 9 mai 1945, românii, ca și toate celelalte țări au trăit bucuria capitularii celui de-al Treilea Reich.

Semnarea actului de capitulare necondiționată a Germaniei a avut loc la Cartierul general sovietic din Berlin, punând capăt celui de-al doilea război mondial pe continentul european. Dar până a ajunge la fericita și istorica zi de 9 mai 1945, România a avut multe vicisitudini de suferit și îndurat în timpul celui de-al doilea război mondial, suferind pierderi teritoriale grave atât în urma Dictatului de la Viena când a pierdut Ardealul de nord în favoarea Ungariei, Horthyste și Basarabia și Bucovina în urma pactului Ribbentrop- Molotov.

În afară de asta, prin actul de la 23 august 1944, când România a întors armele împotriva Germaniei naziste, s-a scurtat efectiv războiul cu 6 luni, după studii istorice aprofundate. Bineînțeles sângele soldaților români care a udat pământul rusesc, jertfele lor din Ungaria, Cehoslovacia în urma unor înțelegeri teribile au contribuit și ele decisiv la marea victorie de la 9 mai 1945.

Comunitatea europeană, dornică de pace, cooperare, dezvoltare pe baze democratice, a făcut deja primii pași spre o Uniune Europeană, începând cu anii 50, spre o piață comună europeană unică, spre un Parlament al Europei.

Au urmat decenii de transformări economice, politice, sociale în care consensualitatea, dialogul și respectul reciproc între state au primit și au condus la apariția unor politici europene comune tuturor țărilor care au aderat de-a lungul timpului la Organismele Europene, având ca punct comun de plecare interesul unanim de dezvoltare economică, socială și politică.

Toate aceste deziderate au dus ca la 9 mai 1985, Consiliul European de la Milano a decis ca aceasta zi să fie sărbătorită ca fiind „Ziua Europei”.

Grație inițiativelor, demersurilor întreprinse și a eforturilor conjugate, Uniunea Europeană înseamnă azi, pentru peste 300 milioane de oameni mai puține frontiere, mai multe oportunități, egalitate de șanse, libertate și justiție socială, o Europă care manifestă grijă și protecție pentru toți locuitorii ei.

Aspirațiile europene ale poporului român, întrerupte de al Doilea Război Mondial dar și de 40 de ani de comunism, au revenit de maximă actualitate după 22 decembrie 1989, când jertfa de sânge a tinerilor căzuți pe altarul libertății a redat României demnitatea, speranța de a reveni acolo unde îi este locul, în Europa democratică, dezvoltată, civilizată, acolo unde drepturile omului sunt o prioritate ca și respectul pentru orice om, dar și pentru valorile sociale normale unei societăți.

Asadar, 9 mai este o zi cu semnificații deosebite, a unor mari victorii, care au marcat evoluția ulterioară a statului român și a altor state și care se cuvine a fi cinstită la adevărata-i semnificație.

Glorie eterna și veșnică pomenire a eroilor care au făcut sacrificiul suprem pentru neam și țară.

Bibliografie:

1. Horia C., Matei. Enciclopedia Europei / Matei Horia C. – București : Meronia, 2002. – 382 p.
2. Pop, Flore; Gherghina, Sergiu. Uniunea Europeană după 50 de ani / Flore Pop; Sergiu Gherghina. – Cluj-Napoca: Ed. Argonaut, 2007. – 265 p.
3. Sudre, Frederic. Drept European și Internațional al Drepturilor Omului / Frederic Sudre. – Iași: Ed. Polirom, 2006. – 567 p
4. Jinga, Ion. Uniunea Europeană în căutarea viitorului / Ion Jinga. – București: Ed. C.H. Beck, 2008 – 176 p.

DESTINAȚII GASTRONOMICE DIN EUROPA

Ciovîna Elena
Palatul Copiilor Alexandria

Scena culinară europeană este o combinație între tradiție și modernitate, oferind mâncăruri locale și internaționale pentru toate gusturile și buzunarele, de la piețele temporare și tavernele stradale, la restaurante premiate cu stele Michelin. Lista cu cele mai populare destinații culinare din Europa, numărul tot mai mare de restaurante, cafenele și festivalul de mâncare (tradițională, vegetariană, vegană etc) arată interesul tot mai mare pentru a călători în scopuri gastronomice. În prezent sunt amintite zece dintre cele mai căutate orașe/regiuni de către cei care nu sunt ademeniți de istorie sau viața de noapte, ci de ultimele restaurante deschise în Europa.

Toscana

Toscana este în sine un hub gastronomic format din preparate locale precum brânza (în apropiere de Toscana se află locul în care se prepară celebra Parmigiano Reggiano), preparatele din pește proaspăt, sortimentele de salam picant precum și uleiul de măsline care nu mai are nevoie de nicio prezentare. Dacă vii în Toscana nu ar trebui să ratezi Crostini Toscani (un preparat format dintr-o baghetă cu ficat de pui în sos), Panzanella (o salată din pâine nesărată, roșii, ceapă roșie, busuioc, oțet și ulei de măsline), supa Ribollita (cu varză, mai multe sortimente de fasole, ceapă și morcov), Pappa al pomodoro (o supă cu roșii din plin, usturoi, busuioc și pâine uscată), sau Castagnaccio (un desert preparat din făină de castane, semințe de pin, nuci și stafide).

Paris

Chiar dacă ai mai vizitat Parisul tot vei mai găsi câteva zeci de patiserii sau braserii pitite în umbra locurilor celebre. Treci pe la Benoit, singurul bistro parizian premiat Michelin, un loc cu tradiției în Paris, care datează din 1912. Escargot, paté sau boeuf bordelaise (carne de vită în sos de unt, ceapă și vin roșu) sunt doar câteva dintre preparatele celebre ale acestui bistro. Pentru preparate contemporane treci pe la restaurantul franco-chinez Yam'Tcha iar pentru o experiență culinară comme les français, ia-ți prânzul dintr-o cafenea de pe strada Jean-Jacques Rousseau și servește-l pe o pătură în grădinile de la Palais Royal.

Copenhaga

Dacă ești un împătimit al stilului minimalist-utilitar specific Scandinaviei, ar trebui să arunci un ochi și asupra bucătăriei locale. Dacă ajungi în Copenhaga, treci pe la restaurantul Noma pentru a încerca câteva preparate din ingrediente locale și legume de sezon. Printre preparatele care merită încercate se numără heringul murat, brânza daneză, Smørrebrød (un fel de sandviș din ouă, creveți,

carne de vită și pâine de secară cu unt) sau hindbærnsnitte (o prăjitură cu gem de zmeură, nuci și zmeură uscată).

Londra

Londra reunește bucătăria tradițională cu numeroasele locuri cu preparate internaționale. Dacă ți-ai mai delectat papilele cu preparate coreene sau tailandeze, ai putea să te orientezi spre preparate specific engleze. Nu rata ceaiul de la ora cinci și nici preparate precum clasicul fish and chips (pește file și cartofi prăjiți) sau tikka masala cu pui (considerat cel mai popular preparat din Regatul Unit). Pentru un pic de altceva încearcă anemonele de mare gătite la Barrafinna sau veal sweetbread (momițe de vită în sos cremos de muștar) la restaurantele premiate Michelin din cartierul Chelsea.

Bologna

Bologna, ca și alte regiuni din Italia, este faimoasă pentru preparatele sale culinare. Dacă ajungi în acest oraș din partea central nordică a țării mediteraneene, nu rata piața de alimente Quadrilatero, care datează din Evul Mediu. Aici vei găsi pește proaspăt, paste, dulciuri proaspăt scoase de la cuptor și legume de sezon. Încearcă preparate precum tagliatelle al Ragù (paste cu sos bolognese și carne), tortellini in brodo, lasagna Bolognese sau înghețată cu mascarpone și sos de ciocolată (Funivia are cea mai bună înghețată din oraș).

San Sebastian

San Sebastian este considerat de mulți critici culinari ca fiind capitala europeană a deliciilor gastronomice. Orașul situat pe coasta Bască a Spaniei are cea mai mare concentrație de restaurante premiate cu stele Michelin după Kyoto. Pentru a te bucura de preparatele locale poți încerca tapas, anșoa de Cantabria (considerate cele mai bune din lume), Alubias de Tolosa (un preparat din fasole, varză și piper, acest preparat are inclusiv propriul festival culinar care durează patru zile) sau Pastel Vasco (un desert cu cremă din ou și cireșe).

Bordeaux

Pe lângă celebrul vin de Bordeaux, orașul din sud-vestul Franței este celebru și pentru scena gastronomică, cele mai populare preparate fiind clasicul foie gras, felurile din fructe de mare, cèpes de Bordeaux (un preparat din ciuperci lemnoase cu ceapă, unt, usturoi și pătrunjel) sau popularele macaron servite în tihnă la Macaron Saint Emilion.

Berlin

Berlin este un oraș cunoscut mai ales pentru istoria sa încărcată și mai nou pentru muzeele de artă contemporană și huburile creative. Dacă ești amator de mâncare germană, sigur ai gustat currywurst (cârnați cu ketchup și pudră curry), celebrii covrigi pretzel și berea locală. Dacă vrei ceva mai sofisticat, treci pe la Facil sau Reinstoff, două restaurante premiate cu stele Michelin. Pentru a gusta din preparatele nordice, Dóttir este de încercat, iar dacă vrei să te răsfеți cu mulți carbohidrați, Standard Pizza oferă cea mai bună pizza din Berlin.

Amsterdam

Amsterdam înglobează preparate locale și internaționale pentru toate buzunarele și gusturile. Dacă ți-ai petrece doar o săptămână în Amsterdam te-ai putea desfăta cu mâncare stradală și nici nu ai avea timp să ajungi pe la restaurante. Orașul este cunoscut pentru preparatele din hering murat sau kibbeling (un fel din pește oceanic și sos de maioneze și ierburi) iar ca desert trebuie să încerci stroopwaffel, un fel de sendviș format din două vafe și sirop de caramel sau oliebolle, un fel de gogoși umplute cu ciocolată.

Roma

Pentru un gurmand, un drum la Roma este echivalentul gastronomic al unui pelerinaj la Mecca. Roma înseamnă combinația unor ingrediente proaspete, aproape banale pentru a crea un preparat mai gustos decât suma părților sale. Cele mai populare mâncăruri din Roma sunt Cacio e pepe (paste cu brânză Pecorino Romano și piper negru), Supplì (cele mai bune sunt la I Supplì) un fel de gogoasă cu mozzarella, cu sos ragù din carne, legume și busuioc, pizza cu cremă de dovleac, mozzarella și pancetta servită la Pizzarium sau Cicoria Ripassata (un preparat din frunze de cicoare sotate cu ulei, usturoi și ardei roșu).

Bibliografie

1. Victor Săhleanu, *"Omul și alimentația"*, Editura științifică și enciclopedică, București, 1977.
2. Pârjol G., - „Tehnologie culinară Europeană”, București, Ed. Didactică și Pedagogică R.A., 1995
3. <http://valentinbosioc.com/bazele-nutritiei-piramida-compozitiaalimentelor-tabel-complet/>

SĂ DESCOPERIM EUROPA!

Soare Tatiana Mihaela
Palatul Copiilor Alexandria

După perioada comunistă, Uniunea Europeană a reprezentat, pentru români, speranța de a reveni în familia europeană și de a trăi într-un stat democratic și prosper. Procesul de pregătire a României pentru aderarea la Uniunea Europeană a fost cel mai valoros proiect pentru modernizarea statului și a instituțiilor naționale. A fost nevoie de numeroase transformări interne pentru ca economia, societatea și legile din țara noastră să fie asemănătoare cu cele din statele Uniunii Europene.

Ca rezultat al acestui proces de transformare, România a devenit parte a Uniunii Europene la 1 ianuarie 2007. De la această dată, cetățenii români se bucură de beneficiile pe care le aduce statutul de membru al Uniunii Europene, precum libertatea de a călători, de a studia și de a munci în oricare altă țară din Uniune sau de posibilitatea companiilor și a instituțiilor publice de a accesa fonduri europene destinate dezvoltării economice și sociale. De exemplu, dacă în urmă cu 30 de ani deplasările cetățenilor români în țările europene din vestul continentului erau extrem de rare, pentru că trebuia să parcurgi multe formalități, astăzi este ușor să călătorești în oricare din țările membre ale Uniunii Europene, doar cu actul de identitate. Eliminarea taxelor de roaming ne permite să vorbim mai mult la telefon cu familia sau cu prietenii noștri care locuiesc sau călătoresc în alt stat membru al Uniunii Europene. De asemenea, dacă vei decide să studiezi la o universitate europeană, vei beneficia de aceleași facilități ca toți ceilalți tineri de vârsta ta din Uniunea Europeană.

Președinția României la Consiliul Uniunii Europene Consiliul Uniunii Europene este una dintre instituțiile Uniunii Europene. În cadrul acestuia, miniștrii din guvernele tuturor țărilor din Uniunea Europeană se reunesc, adoptă legislația Uniunii și definesc angajamente comune ale statelor membre. Președinția acestei instituții este asigurată, prin rotație, timp de șase luni, de fiecare stat membru. În primele șase luni ale anului 2019 este rândul României să exercite Președinția Consiliului Uniunii Europene, cu misiunea de a planifica și coordona reuniunile Consiliului, în vederea adoptării unor poziții comune ale statelor membre, asigurând astfel cooperarea dintre acestea. Fiecare Președinție își alege o deviză (motto) și un logo care să reprezinte cât mai bine ideile pe care dorește să le transmită. Motto-ul Președinției României atrage atenția asupra importanței unității europene: „Coeziunea, o valoare comună europeană”.

Logo-ul Președinției României la Consiliul Uniunii Europene înfățișează un lup stilizat, în culorile steagurilor Uniunii Europene și României. El a fost creat, în urma unui concurs național, de un elev de clasa a IX-a de la Colegiul Național „I.L. Caragiale” din București. Imaginea urmărește să transmită ideea unei Europe puternice, în mișcare. Lupul este un animal prezent pe o mare parte din teritoriul european, dar este și o specie aflată în pericol; de aceea, o altă idee transmisă de acest logo este importanța protejării naturii. Europa este unul dintre cele șapte continente ale lumii. Celelalte

sunt Africa, America de Nord, America de Sud, Antarctica, Asia și Australia/Oceania. Europa se întinde din Arctica la nord până la Marea Mediterană la sud, și de la Oceanul Atlantic la vest până la Munții Ural (în Rusia) la est. Ea are multe fluvii, lacuri și lanțuri muntoase. Harta de la pagina 4 îți dezvăluie numele câtorva dintre cele mai mari. Cel mai înalt munte din Europa este Muntele Elbrus; acesta se află în Munții Caucaz, la frontiera dintre Rusia și Georgia. Vârful său cel mai înalt se ridică la 5 642 de metri deasupra nivelului mării.

Cel mai înalt munte din Europa de Vest este Mont Blanc; acesta se află în Alpi, la frontiera dintre Franța și Italia. Vârful său cel mai înalt se ridică la 4 800 de metri deasupra nivelului mării.

De asemenea, în Alpi se află Lacul Geneva – cel mai mare lac cu apă dulce din Europa de Vest. Acesta se întinde între Franța și Elveția, are o adâncime de 310 metri și conține aproape 89 de trilioane de litri de apă. Cel mai mare lac din Europa Centrală este Lacul Balaton din Ungaria.

Acesta are o lungime de 77 de kilometri (km) și acoperă o suprafață de aproximativ 600 de kilometri pătrați (km²). Europa de Nord posedă lacuri chiar și mai mari, cum ar fi Lacul Saimaa din Finlanda (1 147 km²) și Lacul Vänern din Suedia (peste 5 500 km²). Cel mai mare lac din întreaga Europă este Lacul Ladoga. Acesta se găsește în nord-vestul Rusiei și se află pe locul al paisprezecelea printre cele mai mari lacuri din lume. Suprafața sa acoperă un teritoriu de 17 700 km².

Majoritatea țărilor din Europa au o climă „temperată” – nici prea caldă și nici prea rece. Cele mai reci locuri se află în nordul îndepărtat și în munții înalți. Cele mai calde locuri se află în sudul îndepărtat și în sud-estul continentului. Vremea este mai caldă și mai uscată pe timpul verii (cam din iunie până în septembrie) și mai rece pe timpul iernii (din decembrie până în martie).

În 2010 și în 2015, Europa a cunoscut veri care au bătut recordul în ceea ce privește temperaturile ridicate. Oare acest lucru reprezintă un semn al schimbărilor climatice? Schimbările climatice reprezintă o problemă mondială care nu poate fi rezolvată decât dacă toate țările colaborează.

Bibliografie

1. Crearea identităților naționale în Europa. Secolele XVIII-XX, Anne-marie Thiesse, Editura Polirom, Colecția „Historia”, Iași, 2000, 220 p.
2. National Geographic Visual History of the World. Washington, DC: National Geographic Society. ISBN: 0-7922-3695-5

Învățământul preșcolar și protecția copilului în Europa

Prof. înv. preșc. ANDRIEȘ MARIA ANCUȚA
Școala Gimnazială „DUMITRU POPOVICI”, Șerbănești, Olt

Având în vedere aspecte privind bugetul public, globalizarea și schimbările pe plan demografic, de câțiva ani a avut loc o dezbatere la nivel european referitoare la necesitatea investițiilor în educație, actuala criză economică și financiară accelerând urgența acestei dezbateri.

Învățământul preșcolar are cea mai mare rată de revenire în termeni de adaptare socială a copiilor, de aceea, a investi în educația foarte timpurie este pe cât de eficientă, pe atât de justă, deoarece cu cât corectarea unui eșec se face mai târziu, cu atât acesta devine nu doar un act lipsit de justete, dar și extrem de ineficient, prin comparație cu o corecție timpurie. Educația timpurie reprezintă baza pentru învățarea ulterioară, prevenirea abandonului școlar, îmbunătățirea rezultatelor și a nivelului de calificare globală.

Astfel, privind din acest aspect, Comisia a identificat educația preșcolară ca fiind o temă prioritară pentru cooperarea între statele membre, între 2009-2010, pentru a promova un acces echitabil generalizat și pentru consolidarea calității structurilor educaționale și susținerea cadrelor didactice (Comunicarea Comisiei COM (2008) 865 Final- 16 decembrie 2008).

Vârsta pre-primară este o perioadă deosebit de sensibilă în dezvoltarea copilului. Mai mulți factori socio-economici pot avea un impact negativ semnificativ, în această perioadă, asupra dezvoltării psihologice a copilului și a șanselor sale de a avea o carieră școlară de succes. Acești factori includ: sărăcia, apartenența la clase sociale defavorizate, analfabetismul funcțional și nivelul scăzut al educației părinților, dar și tradițiile religioase asociate cu o viață culturală în care nivelul de educație nu constituie o valoare foarte importantă.

Educația pre-primară poate aduce o contribuție importantă la combaterea dezavantajelor care provin din lipsa instruirii corespunzătoare a copiilor, dar numai în anumite condiții. Cele mai eficiente programe de intervenție implică o educație intensivă, timpurie, care se concentrează asupra copilului și se desfășoară în instituții de învățământ, la care se adaugă o implicare serioasă din partea părinților, programe de educație pentru părinți, activități educaționale programate care să se desfășoare la domiciliul copilului și măsuri de sprijin pentru părinți. Cei mai mulți cercetători sunt de părere că și formarea personalului responsabil cu activitățile educaționale din instituțiile ECEC (*early childhood education and care*) joacă un rol foarte important.

Părinții, ca primi agenți de intervenție în viața copilului, sunt de foarte multe ori prea puțin calificați pentru a derula astfel de programe de activități. De exemplu, părinții pot fi analfabeți sau limba care se vorbește acasă poate să nu fie limba de predare a conținuturilor pedagogice. De asemenea, situația de acasă poate să nu contribuie favorabil la acumularea optimă a informațiilor, prin învățare.

Programele de educație pentru copii foarte mici (sub 5 ani) se desfășoară predominant într-un cadru orientat către copil care să susțină dezvoltarea acestuia, în timp ce pentru copiii mai mari, cu vârste între 5 și 6 ani, se introduc subiecte academice într-un mod mult mai planificat, pe baza unui curriculum aplicat sub supravegherea profesorului, fără ca aceasta să aibă consecințe social-emoționale negative. Se pune accent pe dezvoltarea competențelor academice, ulterior unei abordări care se concentrează pe dezvoltarea competențelor socioemoționale, ceea ce poate constitui un fundament mai solid în sprijinul tranziției către școala primară.

Eficiența pe termen lung a programelor ECEC a fost asigurată de abordare care îi implică atât pe copii, cât și familia, școala și instituția de învățământ secundar – care constituie o etapă ulterioară, „alimentată” continuu, pentru a lărgi scopul intervențiilor în sensul includerii contextului familial și a extinderii abordărilor dincolo de nivelul școlii elementare.

Cea mai bună cale de a garanta calitatea serviciilor în centrele ECEC este de a asigura că întregului personal i se asigură accesul la cursuri de formare de înaltă calitate.

Mulți cercetători au accentuat importanța implicării părinților în procesul de conservare, pe termen mai lung, a efectelor benefice ale educației pre-primare. O serie de inițiative noi (de exemplu, implicarea directă a părinților în anumite activități, sprijinul clar și parteneriatele cu părinții) sunt în derulare într-o serie de locații, sugerând că trebuie crescut gradul de conștientizare și că această situație trebuie să progreseze în continuare.

Bibliografie:

http://publications.europa.eu/resource/cellar/83f56fb3-62f0-440e-b646-c782f2abef18.0007.01/DOC_1

9 MAI-ZIUA EUROPEI

**Orodel Liliana,
Liceul Tehnologic Virgil Madgearu, Roșiorii de Vede**

Ziua de 9 mai are pentru poporul român o triplă semnificație. Pe lângă Ziua Independenței proclamată în 1877, românii sărbătoresc Victoria Coaliției Națiunilor Unite în cel de-al Doilea Război Mondial la 9 mai 1945, dar și Ziua Europei.

În evoluția multimilenară a poporului român, evenimentele de la 9 mai 1877 și 9 mai 1945, precum și Ziua Europei se înscriu ca momente glorioase ale luptei românilor pentru libertate, unitate și independență. Sărbătorirea zilei de 9 mai este pentru poporul nostru un prilej de îndreptare a gândurilor pline de recunoștință către generațiile de luptători și eroi pentru dreptate socială, libertate, unitate și independență.

9 mai - Ziua independenței României. Proclamarea independenței statale la 9 mai 1877 nu a fost un act spontan ci o încununare a strădaniilor tot mai numeroase din acei ani, o aruncare peste bord a ultimei verigi a suzeranității otomane.

În acea zi memorabilă, Mihail Kogălniceanu, declara în Parlamentul țării: "suntem independenți, suntem națiune de sine stătătoare". Independența astfel proclamată trebuia consfințită și apărată pe câmpul de luptă spre a putea fi impusă forțelor militare turcești și recunoscută apoi de puterile europene.

Al doilea eveniment se referă la ziua de 9 mai 1945, zi în care Aliații din cel de-al doilea război mondial au obținut victoria împotriva Germaniei naziste, punând astfel capăt celei mai pustiitoare conflagrații din istoria continentului european.

Cel de al treilea eveniment este ZIUA EUROPEI – "Pacea mondială nu poate fi asigurată fără a face eforturi creatoare proporționale cu pericolele care o amenință. Contribuția pe care o poate aduce civilizației o Europă organizată și activă este indispensabilă pentru menținerea unor relații pașnice.... Nu am reușit să realizăm o Europă unită și ne-am confruntat cu războaie". (Fragment din textul propunerii prezentate de ministrul francez al afacerilor externe Robert Schuman, care a stat la baza creării Uniunii Europene de astăzi.)

În fiecare an, la 9 mai, se serbează Ziua Uniunii Europene, pentru a marca istorica declarație de la 9 mai 1950 a ministrului francez de externe Robert Schuman, prin care propunea un plan de colaborare economică între Franța și Germania. Ziua Europei, pentru eliminarea rivalităților seculare dintre cele două state. Decizia a fost luată de Consiliul European de la Milano, în 1985.

Declarația Schuman a stat la baza amplului proces de construcție a unei Europe unite. Statele Beneluxului și Italia s-au alăturat Franței și Germaniei și, la 18 aprilie 1951, a fost semnat Tratatul de la Paris, care instituia Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului (CECO) între Germania, Franța, Belgia, Italia, Luxemburg și Olanda. Aceste state au semnat, la 25 martie 1957, Tratatul de la Roma, care instituiau Comunitatea Economică Europeană (CEE).

Pe parcurs, procesul de integrare economică a fost acompaniat de procesul de integrare politică a statelor membre.

Ulterior, la acest complex proiect de construcție europeană s-au alăturat Irlanda, Marea Britanie și Danemarca (1973), Grecia (1981), Spania și Portugalia (1986), Suedia, Austria și Finlanda (1995), iar la 1 mai 2004, noi zece state: Cehia, Ciprul, Estonia, Letonia, Lituania, Malta, Slovacia, Slovenia, Polonia și Ungaria și la 1 ianuarie 2007 Bulgaria și România, și ulterior Croația.

Printre evenimentele de diplomatie publică și culturală care au loc cu acest prilej se numără manifestările comune organizate sub egida președinției Uniunii Europene: mese rotunde, expoziții de carte și fotografii, proiecții de filme artistice și documentare, distribuirea de materiale promoționale despre țările europene. Acțiunile dedicate sărbătoririi acestei Zile europene continuă pe tot parcursul lunii mai.

Ziua Uniunii Europene nu înseamnă numai data de naștere a proiectului european, ci și o zi a bucuriei de a fi împreună, o zi a voinței de solidaritate, o zi a marii comunități din care fac parte toți cetățenii UE. Poate fi definită, astfel, ca ziua cetățenilor unei ‘Europe Unite’, care s-a construit de-a lungul deceniilor ca o unitate în diversitate.

După încheierea celui de al doilea război mondial o seamă de personalități ale vieții politice europene au fost preocupate de crearea unor instituții pentru apărarea păcii și prevenirea unor noi războaie. În anul 1950, din inițiativa lui Jean Monnet și a lui Robert Schuman, ministrul afacerilor externe al Franței, s-au pus bazele colaborării cu cancelarul Germaniei, Konrad Adenauer, în spiritul înțelegerii și al bunei colaborări între Franța și Germania și cu celelalte popoare europene.

Anul 1957 a constituit alt punct de referință pentru colaborarea politică, economică și culturală între Franța, Germania, Italia, Belgia și Luxemburg, în baza înțelegerii de la Bruxelles. În anul 1968 numărul statelor membre ale Uniunii Europene au crescut la 15, iar în anul 2004 la 25 state, conform summit-ului de la Maastricht.

România a aderat la principiile Uniunii Europene în anul 1995, iar la 25 aprilie 2005 statele membre i-au confirmat adeziunea, fiind primită, împreună cu Bulgaria, în ianuarie 2007, în Uniunea Europeană, numărul statelor Uniunii Europene crescând la 27, iar ulterior la 28, după aderarea Croației.

Bibliografie:

1. Adăniloaie, Nichita, Data proclamării independenței naționale a României, în Studii și articole de istorie, LXVI, București, 2001, Ed. Curtea Veche
2. Cioroianu, Adrian, Cea mai frumoasă poveste. Câteva adevăruri simple despre istoria românilor, București, Editura Curtea Veche Publishing, 2013

Scurta istorie a războiului de independență a României 1877-1878

**Prof. PĂUN Silvia,
Liceul Teoretic "Alexandru Ghica" Alexandria**

Declarația de independență și semnarea convenției româno-ruse a determinat Poarta să treacă la acțiuni represive bombardând localitățile românești de pe malul stâng al Dunării. S-a ajuns astfel la o stare de război între România și Turcia. În urma unei interpelări a deputatului Niculae Fleva și ministru de externe Mihail Kogălniceanu a declarat în Parlament „Suntem independenți; suntem națiune de sine stătătoare!”. Ambele camere au votat independența absolută a statului român 9-10 mai 1877, acesta semnificând atât înlăturarea suzeranității otomane cât și a garanției colective a marilor puteri.

Armata română mobilizată avea un efectiv de 100.000 de oameni, din care 58.000 reprezentau armata de operațiuni. Statul făcuse eforturi financiare deosebite pentru a asigura o dotare corespunzătoare. Între altele, artileria dispunea de modernele tunuri Krupp. Cu toate acestea trupele române au sprijinit trecerea trupelor țariste în sudul Dunării la jumătatea lui iunie 1877. Ofensiva împotriva Imperiului Otoman s-a desfășurat în trei direcții însă cele mai importante lupte s-au dat la Plevna, reduta puternic fortificată și apărată de 50.000 de oameni sub comanda generalului Osman-Pașa. Trupele ruse au fost respinse, având mari pierderi. Situația din balcani și critica l-a determinat pe arhiducele Niculae, comandantul frontului balcanic să adreseze principelui Carol cunoscuta telegramă solicitând cooperarea armatei române: „Turcii, adunând cele mai mari trupe la Plevna, ne zdrobesc. Rog să faci fusiune, demonstrație și dacă se poate să treci Dunărea cu armata”. Frontul de la Plevna a fost pus sub comanda lui Carol I, asistat de generalul rus Zotov și generalul român Alexandru Cernat. Al treilea atac asupra Plevnei s-a încheiat fără niciun rezultat. Singurul câștig a fost ocuparea de către trupele române a redutei Grivița I. Luptele crâncene s-au desfășurat în septembrie-octombrie pentru izolarea completă a Plevnei și împiedicarea aprovizionării garnizoanei otomane. În ziua de 28 noiembrie 1877 Osman Pașa a încercat de a sparge încercuirea la Plevna.

Căderea Plevnei a avut o influență hotărâtoare asupra desfășurării ulterioare a războiului. În timp ce armata rusă a continuat ofensiva pe direcția Sofia-Adrianopol, trupelor române le-a venit misiunea de a cuceri cetățile turcești din vestul Bulgariei, printre care Vidin și Belogradchik.

În perioada tratativelor de pace de la San-Stefano relațiile româno-ruse s-au înrăutățit urmare a neadmiterii reprezentantului român la negocieri și mai ales a hotărârii Rusiei de a ocupa din nou Basarabia.

Tratatul de la San-Stefano a recunoscut independența României, Serbiei și Muntenegrului.

Rusia primea Dobrogea în schimbul unei părți din despăgubire de război și își rezerva dreptul de a schimba acest domeniu cu sudul Basarabiei.

Relațiile româno-ruse au devenit deosebit de încordate. Trupele ruse au ocupat orașul Giurgiu și au ajuns în apropierea capitalei. În aceste condiții, domnitorul Carol I a ordonat regrouparea armatei în nordul Olteniei și Munteniei pregătindu-se pentru rezistență în cazul unei agresiuni militare din partea Rusiei. Creșterea influenței Rusiei în Balcani a neliniștit puterile europene, care au solicitat convocarea unui congres la care să participe șapte state semnatare ale tratatului din 1856. Neputând risca un conflict cu marile puteri, Rusia a acceptat.

Delegația română formată din Ion. C. Brătianu primul-minstru și Mihail Kogălniceanu ministru de externe a solicitat în cadrul Congresului de la Berlin respectarea integrității teritoriale, recunoașterea independenței și retragerea trupelor ruse de pe teritoriul țării.

Prin tratatul semnat la 1 iulie 1878 se recunoaștea independența, condiționat de modificarea articolului 7 din Constituție care avea restricții referitoare la acordarea cetățeniei locuitorilor de altă religie decât cea creștină. Prevederile teritoriale referitoare la România din tratatul de la San Stefano au rămas neschimbate.

Sudul Basarabiei intra în componența Rusiei, iar Dobrogea și Delta Dunării reveneau statului român. Alte prevederi ale tratatului limitau substanțial influența rusă în Balcani.

Independența a avut urmări dintre cele mai importante pentru statul român. A creat condiții pentru întărirea regimului politic și accelerarea progresului economic și social.

Reintegrarea Dobrogei dădea o nouă perspectivă legăturilor economice cu lumea.

După obținerea independenței, România devenea stat cu drepturi depline în relațiile internaționale.

BIBLIOGRAFIE

1. BERINDEI, DAN – Cucerirea independenței, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1977
2. www.wikipedia.org/Războiul_de_Independență_al-României
3. www.worldatlas.com

IMPORTANTA TRIPLEI SARBATORI DE 9 MAI

Trica Valentina,
Liceul Tehnologic “V. Madgearu” Rosiori de Vede

Data de 9 mai are o triplă semnificație simbolică pentru România, Ziua Independenței, când România devine stat independent, Ziua Victoriei, care marchează victoria puterilor aliate în fața Germaniei naziste și Ziua Europei.

Războiul româno-ruso-turc din anul 1877, denumit și Războiul de Independență, a dus la ruptura definitivă a țărilor române în raportul de vasalitate față de Imperiul Otoman. Armata Imperiului Rus, mult mai numeroasă, cu sprijinul militarilor români, reușesc să îi învingă pe turci.

La 9 mai 1877 Mihail Kogălniceanu, ministrul de Externe de la acea vreme, ține un discurs în Parlament în care spune că “suntem liberi, suntem o națiune de sine stătătoare”, aspect care confirmă cele subliniate mai sus. Adunarea Deputaților a proclamat Independența de stat a României, deschizând astfel drumul spre recunoașterea internațională a dreptului națiunii române de a-și decide singură soarta.

Deși cancelariile occidentale nu dau dovadă de prea mare încântare la aflare veștii independenței, odată cu semnarea Tratatului de Berlin, un an mai târziu, îi este recunoscută implicarea militară în limitarea puterii Imperiului Otoman.

La distanță de mai bine de jumătate de secol, pe data de 9 mai 1945, are loc capitularea celui de-al treilea Reich. Au semnat actul de capitulare Germania, prin generalul Alfred Jodl, Uniunea Sovietică, generalul-maior Ivan Susloparov și SUA, prin generalul Bedell Smith. Ziua Victoriei, care marchează finalul celui de-al Doilea Război Mondial, este serbată prin ample manifestări și acum atât de țările nordice, dar mai ales de Federația Rusă și statele aflate sub influența ei.

Marea victorie asupra fascismului din mai 1945, a găsit armata română în prima linie, alături de celelalte forțe ale coaliției antihitleriste. Prin mobilizarea întregului său potențial material și uman, prin jertfele date pe câmpurile de luptă, poporul român și-a înscris numele la loc de cinste, în cronică războiului, el aducându-și o contribuție de preț la salvarea civilizației umane, grav amenințată de puterea nazistă. Prin mutarea, aproape instantanee, cu câteva sute de km. a frontului până către granițele Bulgariei, Iugoslaviei și Ungariei, Înalțul Comandament al Wehrmachtului s-a văzut nevoit să abandoneze spațiul balcanic, Germania fiind amenințată direct și dinspre sud-est. Ostașii români s-au bătut apoi cu îndârjire, în cooperare cu trupele sovietice din compunerea Fronturilor 2 și 3 Ucrainean, pentru desăvârșirea eliberării teritoriului național de sub ocupația horthysto-hitleristă și mai departe pe teritoriile Ungariei, Cehoslovaciei și Austriei, până la victoria finală.

Ostașii noștri s-au bătut cu trupele hitleriste și horthyste timp de 260 de zile (din august 1944 până în mai 1945), au luat pieptiș 20 de masive muntoase mai importante, au forțat 12 cursuri de ape, au eliberat mai mult de 8717 localități și alte puncte populate din România, Ungaria, Cehoslovacia și Austria, dintre care 53 orașe. Trupele române combatante au distrus sau capturat însemnate cantități de muniții, armament, tehnică de luptă, au capturat 120.000 de prizonieri și circa 20.000 de militari uciși în luptă. În total, Armata română a scos din luptă valoarea a 14 divizii germane și ungare, din acea vreme. Faptele de arme, de cutezanță, eroism și pricepere ostășească săvârșite de militarii români pe frontul antihitlerist au fost evidențiate în numeroasele ordine de zi pe care le-au dat ministrul de război, comandanții de armate, de corpuri de armată și de divizii în timpul războiului.

Demn de subliniat este și faptul că participarea României la înfrângerea inamicului s-a sprijinit exclusiv pe resursele economice și financiare ale țării noastre, fapt aproape singular în rândurile statelor mijlocii și mici, componente ale coaliției antihitleriste. Întreaga armată română care a acționat pe frontul antifascist a fost înzestrată și aprovizionată prin eforturile poporului român, cheltuielile economico-financiare ale statului român în perioada războiului antihitlerist trecând cu mult peste un miliard de dolari (valută a anului 1938).

Acțiunea militară a României desfășurată în cadrul coaliției antihitleriste a adus și importante beneficii strategice și operativ tactice, grăbind victoria asupra armatei naziste. Comparativ cu aportul altor state ale Națiunilor Unite participante la război, contribuția României la obținerea marii biruințe de la 9 mai 1945 se situează la un loc de frunte, pe care l-au definit ca atare personalități politice și militare din țările aliate.

9 mai este data care marchează două evenimente importante pentru comunitatea europeană. Consiliul Europei ia naștere în 1949. În plus, în aceeași dată, ministrul francez al afacerilor externe, Robert Schuman, propune în anul 1950 stabilirea unei noi forme de coordonare politică în Europa, care să înlăture riscul de a izbucni un nou război pe teritoriul continentului european.

Viziunea sa era aceea de a crea o instituție europeană care să centralizeze și să gestioneze producția de cărbune și oțel. Pe 18 aprilie 1951, șase state – Belgia, Franța, Germania, Italia, Luxemburg și Olanda – au semnat Tratatul de la Paris privind prima dintre comunitățile europene, Comunitatea Economică a Cărbunelui și Oțelului.

Ulterior, cele șase state au decis să edifice o comunitate economică, bazată pe libera circulație a bunurilor, persoanelor, serviciilor și capitalurilor și, în 1957, prin Tratatul de la Roma, semnat la 25 martie, au înființat Comunitatea Economică Europeană, precursora a Uniunii Europene de astăzi.

Pe parcurs, procesul de integrare economică a fost acompaniat de procesul de integrare politică a statelor membre.

Ulterior, la acest complex proiect de construcție europeană s-au alăturat Irlanda, Marea Britanie și Danemarca (1973), Grecia (1981), Spania și Portugalia (1986), Suedia, Austria și Finlanda (1995), iar la 1 mai 2004, noi zece state: Cehia, Ciprul, Estonia, Letonia, Lituania, Malta, Slovacia, Slovenia, Polonia și Ungaria și la 1 ianuarie 2007 Bulgaria și România, și ulterior Croația. Uniunea Europeană are în prezent 28 de state membre.

Data de 9 mai a fost aleasă Zi a Europei de Consiliul European de la Milano în 1985.

Bibliografie:

<https://alba24.ro/>

<https://ziarulunirea.ro/>

<https://rft.forter.ro/>

9 MAI – UN ZBUCIUM DE ISTORIE

Vijă Ramona Daniela,
Inspectoratul Școlar Județean Teleorman

Ziua de 9 Mai a anului 2022 este așteptată cu un deosebit interes nu doar de o întreagă Europă, cât și de întreaga comunitate internațională. Deși ziua de 9 mai a marcat sfârșitul celui de-al doilea război mondial în Europa, sunt preocupări justificate ale comunității internaționale privind iminența unei declarații de război a Federației Ruse împotriva Ucrainei. Înfăptuirea unei asemenea realități ar umbri solemnitatea zilei de 9 mai și ar coincide, după unii analiști politici, cu începutul celui de-al treilea război mondial.

Pentru România, ziua de 9 Mai are o triplă semnificație istorică: independența României, ziua Europei și sfârșitul celui de-al doilea război mondial pe continentul european.

La data de 9 mai 1877, ministrul de externe, Mihail Kogălniceanu, era interpelat de către un deputat român cu privire la sprijinul oferit de către Principatele Române Imperiului Rus în războiul cu Imperiul Otoman. În motivarea răspunsului oferit în fața Camerei Deputaților, ministrul de externe, Mihail Kogălniceanu, a declarat că România este un stat independent. La 9 mai 1877, Parlamentul României a adoptat o rezoluție care confirma independența absolută a țării, independență care nu rămânea câștigată doar la nivel declarativ, urmând a fi apărată militar și recunoscută internațional în perioada imediat următoare.

Ziua de 9 mai 1945 este marcată în istorie de semnarea actului oficial de capitulare a Germaniei naziste, semnificând astfel, sfârșitul celui de-al doilea război mondial în Europa. Toate forțele militare germane semnaseră un prim act de capitulare necondiționată cu doar două zile în urmă, la data de 7 mai 1945, la Reims/Franța.

Anii imediat următori celui de-al doilea război mondial au însemnat o preocupare permanentă a comunității internaționale și a marilor puteri privind construirea unor alianțe care să împiedice ororile celui de-al doilea război mondial și o posibilă conflagrație mondială într-un alt viitor. Continentul european era cel mai afectat după sfârșitul războiului, fiind principalul teritoriu pe care se desfășuraseră mare parte a operațiunilor militare. În același timp, războiul propriu-zis se transformase în ceea ce istoria a cunoscut sub numele de Războiul Rece, o confruntare politică și

ideologică urmată de o cursă a înarmării între SUA și aliații ei vestici, pe de o parte, și URSS și aliații estici, de cealaltă parte.

În acest context internațional al Războiului Rece, la data de 9 mai 1950, Robert Schuman, ministrul francez al afacerilor externe, marca începutul construcției europene actuale printr-o declarație. Declarația lui Robert Schuman avea ca obiectiv înființarea unei organizații transfrontaliere, prin care se crea o piață comună a cărbunelui și oțelului între Franța și Germania, deschisă ulterior și altor state.

CECO – Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului reprezintă precursora a ceea ce astăzi înseamnă Uniunea Europeană, iar Robert Schuman a devenit, în acest context, unul dintre părinții fondatori ai Uniunii Europene. Ziua de 9 mai, zi în care Robert Schuman a revoluționat cursul istoriei, se sărbătorește ca Ziua Uniunii Europene începând cu anul 1985.

Ziua de 9 mai marchează astfel parcursul țării noastre de mai bine de 145 de ani. Este ziua în care ne-am câștigat independența, ziua în care s-a sfârșit un lung șir de suferințe și pierderi nu doar pentru Europa, ci și pentru România prin capitularea Germaniei naziste, dar este și ziua în care a apărut conceptul de construcție europeană, construcție din care România este parte începând cu 01 ianuarie 2007.

Provocările recente cu care se confruntă comunitatea internațională în ceea ce privește conflictul militar ruso-ucrainean, au demonstrat conceptul de unitate a Uniunii Europene, dincolo de idealurile pentru care a fost înființată, iar rezistența eroică a Ucrainei se datorează unei Europe Unite, demonstrând astfel că unitatea sărbătorită de europeni la data de 9 mai este o realitate concretă și nu doar un concept idealist.

Bibliografie:

BĂRBULESCU Mihai, DELETANT Dennis, HITCHINS Keith, PAPACOSTEA Șerban și TEODOR Pompiliu, *Istoria României*, Ed. Enciclopedică, București, 1998.

BERSTEIN Serge, MILZA Pierre, *Istoria Europei*, vol V, Institutul European, 1998.

JENKINS Simon, *Scurtă istorie a Europei de la Pericle la Putin*, Ed. Litera, București, 2019.

<https://european-union.europa.eu/>

<https://www.europarl.europa.eu/europe-day/ro/>

9 MAI 1945 “ZIUA VICTORIEI”

Prof. Ștefan Florin

Școala Gimnazială “Mihai Eminescu” Alexandria

Marcată la 9 mai în majoritatea fostelor țări URSS, inclusiv în R. Moldova, Ziua Victoriei vine să comemoreze capitularea Germaniei în cel de-al doilea război mondial, semnată la Berlin, seara târziu, la 8 mai 1945. Din cauza diferenței de ore, Moscova, pe atunci capitala URSS, a aflat despre capitulare în primele ore ale zilei de 9 mai.

Anii 1939-1945 au fost ani de durere și lacrimi, tristețe care a invadat popoarele lumii. 60 de milioane de oameni din întreaga lume, aproape 3 % din populația globului, au murit nevinovați, în condiții inumane, oameni care au suferit dureri fizice, dar și morale contrar voinței lor.

Memoria acelei perioade dramatice este întipărită nu doar în paginile de istorie, ci și în soarta multor familii, în inimile bunelor și străbunelor noastre, în sclipirile focului veșnic, dar și în sufletele celor care înțeleg tragedia acelor vremuri. Pentru noi sînt importante nu doar memoria acelor ani, ci și lecțiile dure, scrise cu sînge pe care le-a oferit întregii omeniri cel de-al doilea Război Mondial.

Manifestăm profund respect pentru eroismul bunelor și a străbunelor noastre, nu doar pentru cei căzuți pe câmpul de luptă, care au ținut piept dușmanului, dar și pentru cei care au contribuit la făurirea Victoriei comune în spatele frontului, care au reușit să supraviețuiască în timpul de restriște al ocupației fasciste.

La 8 mai 1945, premierul britanic Winston Churchill își anunța națiunea că Germania capitulase cu o zi înainte la Reims, cartierul general al forțelor anglo-americane: „Ieri la 2.41 dimineața, la cartierul generalului Eisenhower, generalul Jodl, reprezentantul Înaltului Comandament German și marele amiral Doenitz, desemnat șef al statului german, au semnat actul capitulării necondiționate al întregului teritoriu german terestru și maritim și aerian, în fața Forțelor Aliate și, în același timp, în fața Înaltului Comandament Sovietic. Ostilitățile se vor încheia oficial la un minut după miezul nopții, în această noapte, dar pentru salvarea de vieți omenești încetarea focului a fost anunțată încă de ieri pe întreaga linie a frontului”.

În timp ce Londra celebra sfârșitul războiului în Europa, Germania mai semna o dată capitularea. Stalin fusese extrem de nemulțumit că generalii germani evitaseră să capituleze în fața mareșalului sovietic Jukov, cel care cucerise Berlinul. Anglo-americanii s-au grăbit să îi dea satisfacție. Dar cum semnarea de la Berlin s-a făcut ca și la Reims în toiul nopții, diferența de fus orar a permis Moscovei să declare că Ziua Victoriei este 9 Mai și nu 7, când semnarea inițial Aliatilor, și nici 8 Mai, când Churchill făcuse anunțul.

Aceste fricțiuni între învingători s-au amplificat în anii următori până la împărțirea Europei în două blocuri ostile. Victoria contra lui Hitler a avut efecte profund diferite asupra statelor traversate de tăvălugul războiului. Locuitorii țărilor unde ajunseseră trupele anglo-americane, precum belgienii, olandezii sau belgienii, aveau toate motivele de bucurie. Iar francezii avuseseră parte de sărbătoare cu multe luni înainte de capitularea Germaniei.

Eliberarea Parisului Astfel la 25 august 1944, după șase zile de lupte de stradă, francezii celebraseră eliberarea Parisului și întoarcerea generalului Charles de Gaulle, trecut pe sub Arcul de Triumf în fruntea trupelor franceze. „Nu ne vom ascunde emoția adâncă și sacră. Acestea sunt minute care depășesc cu mult bietele noastre vieți. Parisul! Parisul lovit! Parisul înfrânt! Parisul martirizat! Dar și Parisul eliberat! Eliberat prin propriile forțe, eliberat de oamenii săi cu ajutorul armatelor franceze, cu sprijinul și ajutorul întregii Franțe, al Franței luptătoare, al Franței unice, al Franței adevărate, al Franței eterne!”, declara generalul de Gaulle. Ce omitea generalul De Gaulle în discursul său de victorie a fost că recuperarea Parisului intact de la ocupații naziști se datora în primul rând marii debarcări aliate în Normandia. Francezii au fost ajutați masiv de englezi și americani să-și elibereze țara, iar generalii germani în retragere au ignorat ordinul lui Hitler de a arunca în aer monumentele Parisului, începând cu istoricele poduri de peste Sena.

Și Franța, și Polonia au avut guverne în exil la Londra, iar în timpul ocupației, rezistența poloneză, ca și cea franceză, a fost bine organizată. Dar în Polonia, Stalin a înlocuit ocupația nazistă cu cea sovietică în cel mai brutal mod cu putință. La începutul lui august 1944, avioanele URSS au survolat Varșovia, dând polonezilor semnalul că pot declanșa bătălia pentru capitală. Dar sovieticii au așteptat la numai 15 km de Vistula până când naziștii au transformat Varșovia în ruine. Întrebat de Churchill de ce nu îi ajută pe polonezi, Stalin replicase că nu se amestecă în „aventura teribilă și nesocotită de la Varșovia”. De fapt, abia aștepta să ocupe, fără opoziție, Polonia.

La 9 octombrie 1944, când la întâlnirea de la Moscova, Churchill a stabilit cu Stalin celebrul acord de procentaj, Marea Britanie mai spera încă să mențină în Polonia echilibrul între influența occidentală și cea sovietică. Paritatea de 50 - 50 a fost însă o iluzie. O iluzie a fost și ideea unei minime deschideri în România, unde procente fuseseră de 90% pentru URSS și 10% pentru Vest.

Prin urmare, în momentul capitulării Germaniei pe 7-9 mai 1945, nici Polonia, nici România, nici alte țări din Est nu puteau sărbători cu adevărat. Se aflau deja sub ocupație sovietică.

Românii și-au eliberat singuri capitala

Spre deosebire de polonezi, românii își eliberaseră singuri capitala prin lovitura de la 23 august 1944, dar Moscova a impus în martie 1945 guvernul pro-sovietic Groza. Cu armata română luptând în Vest, fără sprijinul Aliaților și cu soarta Ardealului incertă, regele Mihai nu avusese de ales.

Dar până și diplomații occidentali de la București erau șocați de nepăsarea cu care șefii lor acceptau sovietizarea României. Churchill își certa ambasadorul îngrijorat repetându-i că „noi, britanicii, avem interese de doar 10% în România și nu suntem decât spectatori”. De altfel, la prima paradă de 9 Mai, cea din 1945, unul dintre cele două batalioane care au defilat prin fața regelui și a Comisiei Aliate de Control, aparținea NKVD. A doua zi, de 10 Mai, Ziua Națională, bucureștenii îl ovaționau pe rege. Dar zarurile erau deja aruncate.

La Moscova, Ziua Victoriei s-a celebrat în 1945 nu pe 9 mai, ci în duminică de 24 iunie. Se marcau astfel cinci ani de la izbucnirea Marelui Război pentru Apărarea Patriei, război declanșat de Hitler contra URSS la 22 iunie 1940.

Nevoia de a-i motiva pe oameni să lupte îl făcuse pe Stalin să accepte revitalizarea simbolurilor Sfintei Rusii. În timpul războiului, multe biserici s-au redeschis și inclusiv parada de la 24 iunie cuprinde scene din mitologia țaristă a puterii.

Generalul Jukov apare pe cal alb, ca în iconografia ortodoxă, iar steagurile armatelor lui Hitler sunt azvârlite lângă mausoleul lui Lenin și tribuna lui Stalin ca odinioară steagurile lui Napoleon la picioarele țarului. Dar acest respiro ideologic a fost de scurt.

Stalin, deranjat de entuziasmul cu care populația vorbea despre Jukov, despre alți mareșali și generali ai Uniunii Sovietice, despre rolul pe care ei îl jucaseră în victoria finală, Stalin, speriat practic, începe să îi îndepărteze. Jukov va fi trimis într-o regiune militară, nu departe de Moscova, alți mareșali vor fi arestați. Mareșalii și generalii erau ascultați, convorbirile telefonice le erau ascultate încă din 1943. Multe dintre aceste ascultări de telefoane s-au soldat cu execuția unor generali, cu degradarea unor mareșali, cu închiderea lor.

Semnificații diferite în Est și în Vest

9 Mai a devenit sărbătoare oficială în URSS în 1946, iar statele comuniste, inclusiv România, i-au urmat exemplul. Occidentalii au fost însă ezitanți. Ținând seama de capitularea Japoniei, Washingtonul și Londra sărbătoresc victoria în august, respectiv în septembrie. Iar în Franța numai insistențele veteranilor de război au ținut capitularea Berlinului pe lista sărbătorilor naționale. De fapt, într-o Europă liberă, întărită economic de planul Marshall american, celebrarea înfrângerii Germaniei și-a pierdut repede semnificația. Pentru păstrarea păcii, la 9 mai 1950, ministrul de externe francez, Robert Schuman a propus înființarea Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului, nucleul franco-german al viitoarei Uniuni Europene.

„Pacea mondială nu poate fi asigurată fără eforturi creatoare proporționale cu dimensiunea pericolelor care o amenință. O Europă unificată nu a putut fi realizată până acum și am avut război. Europa nu se poate construi dintr-o dată și potrivit unui singur plan. Poate fi construită prin pași concreți care să creeze o solidaritate de facto. Pentru ca națiunile Europei să se apropie este necesară

eliminarea vechii adversități dintre Franța și Germania”, spunea Schuman.

După dezmembrarea URSS în 1991 și preocupată de sprijinul politic și economic al Vestului, inclusiv al Germaniei, nici Moscova lui Boris Elțin nu a mai acordat multă importanță celebrării Victoriei din Marele Război pentru Apărarea Patriei. Politica lui Vladimir Putin - de refacere a visului imperial rusesc - este însă perfect ilustrată de grandioarea defilărilor care au loc de fiecare 9 Mai la Kremlin.

Bibliografie

1. Larousse, *Istoria Universală*, vol.III, Bucuresti, 2006
2. Florin Constantiniu, *O istorie sincera a poporului roman*, Bucuresti, 2010

9 MAI ZIUA EUROPEI ȘI ZIUA INDEPENDENȚEI DE STAT A ROMÂNIEI

Ștefan Corina
Liceul Teoretic Alexandru Ghica, Alexandria

9 MAI - Ziua Europei este, anual, o sărbătoare a păcii și a unității pe Vechiul Continent. Data are o încărcătură aparte deoarece marchează ziua istorică din anul 1950, în care a fost pronunțată declarația ministrului francez de externe Robert Schuman, prin care propunea un plan de colaborare economică între Franța și Germania, precursorul Uniunii Europene. Data de 9 mai nu reprezintă doar apariția acestui proiect, care a schimbat viața și istoria Europei, ci reprezintă și aniversarea marii comunități din

care fac parte toți cetățenii Uniunii Europene, o zi a bucuriei de a trăi împreună în pace și liniște, o zi a voinței de solidaritate. În 9 mai este *Ziua Europei*, dedicată unității europene. În fiecare an, în această zi, se sărbătoresc pacea și unitatea în Europa. Celebrarea acestei zile își are originea în data de 9 mai 1950, când ministrul francez de externe din acea perioadă, Robert Schuman, a propus crearea unei structuri supranaționale capabile să ofere stabilitate și pace în Europa postbelică, dar și prosperitate economică. Astfel a fost creată *Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului*, structură care treptat s-a transformat în ceea ce astăzi este *Uniunea Europeană* (UE). *Ziua Europei* este unul dintre simbolurile europene menite să promoveze unitatea în rândul europenilor. Alături de steagul, imnul, deviza și moneda unică, face parte din simbolurile UE. România este membră UE din anul 2007.

În 1985, liderii Comunității Europene, întruniți în cadrul summit-ului de la Milano, au decis ca la data de 9 mai să fie sărbătorită Ziua Europei. De asemenea, ministrul francez al afacerilor externe, Robert Schuman, lansa în data de 9 mai 1950 documentul rămas înscris în istorie drept „*Declarația Schuman*”, prin care s-a făcut primul pas în direcția creării Uniunii Europene de astăzi. „*Pacea mondială nu va putea fi salvată fără eforturi creatoare pe măsura pericolelor care o amenință. Contribuția pe care (numai) o Europă organizată și vie o poate aduce civilizației umane este indispensabilă menținerii păcii (mondiale). Fiind de peste douăzeci de ani promotoarea unei*

Europe unite, Franța a avut mereu drept obiectiv esențial salvagardarea păcii. Europa (unită) nu a putut fi edificată, a cunoscut războaie. Europa (unită) nu va putea fi creată dintr-o dată și nici ca o construcție finită: ea se va realiza prin pași concreți, creând mai întâi o solidaritate de fapt. Reunirea națiunilor europene reclamă că opoziția seculară dintre Franța și Germania să fie eliminată: de aceea, demersul trebuie să vizeze în primul rând Franța și Germania”, se preciza în documentul avansat de ministru francez al afacerilor externe, Robert Schuman. Prima semnificație a zilei de 9 mai pentru România este legată de anul 1877, fiind ziua în care Mihail Kogălniceanu rostea, în plenul Adunării Deputaților, Declarația de Independență a României, act care consfințea înscrierea definitivă a țării pe harta Europei. Afirmarea neatârării României avea să fie împlinită, în lunile următoare, de Armată, pe câmpurile de bătălie de la Plevna, Rahova, Grivița, Smârdan și alte redute cucerite cu sânge și sacrificii. Această zi a fost proclamată Ziua Independenței de Stat a României.

Bibliografie

1. Aline Royer (2010) Consiliul Europei ([ISBN 978-92-871-6745-3](#)).
2. Celebrarea Zilei Europei în 9 mai 2007 în Danemarca Politeia.net

